

Dr. Marczell Mihály:

Újév és Vízkereszt KÖZÉ eső VASÁRNAP

I. sorozat: vasárnapok, ünnepnapok

(Általános bevezetés eléje olvasása szükséges: 1. kötet!)

16. kötet

TARTALOMJEGYZÉK

TARTALOMJEGYZÉK	2
Előszó.....	5
A/ rész: az ünnep jellegét érintő beszédek	5
Különálló beszédek	5
1. (Újév utáni vasárnap) beszéd: A névadás vallási jelentősége.....	5
2. beszéd: Betlehem „Névtelenje”	6
3. beszéd: A templom szentélyében.....	6
4. beszéd: Az Ószövetség szertartása.....	7
5. beszéd: Az angyal adta név.....	7
6. beszéd: A földön élés égi csodája	8
1. beszéd: Mi az üdvösség útja?.....	8
2. beszéd: Kicsoda az üdvösség forrása?.....	9
3. beszéd: Milyen név erejében üdvözülünk?	9
4. beszéd: Jézus neve a mi életünkben	9
5. beszéd: Jézus neve a mi halálunkban	9
6. beszéd: Jézus neve a mi sírhantunkon.....	9
7. beszéd: Jézus neve a mi feltámadásunkban	10
8. beszéd: Jézus neve a mi megítéltetésünkben	10
Beszédláncok	10
I. beszédlánc címe: Térdhajtás.....	10
1. beszéd: Genuflectio humiliationis	10
2. beszéd: Genuflectio adorationis	10
3. beszéd: Genuflectio petitionis	10
4. beszéd: Genuflectio amoris	11
5. beszéd: Genuflectio aeterna.....	11
II. beszédlánc címe: Jézus nevenapjára.....	11
1. beszéd: A név dinamikája	11
2. beszéd: Hová írtam a nevet?	11
3. beszéd: Mire indítson a név?.....	11
4. beszéd: Az Úr Jézus nevének ereje	11
5. beszéd: Az első fogalom.....	11
6. beszéd: Ébredésem első gondolata	11
7. beszéd: Lepihenésem utolsó gondolata	11
III. beszédlánc címe: Név és élet	12
1. beszéd: Életem örök jelszava	12
2. beszéd: Minden ember igazi óhaja	12
3. beszéd: Áldozatos munkások gyűjtő neve	12
IV. beszédlánc címe: Név és szentség.....	12
1. beszéd: A név – a személy jelzője	12
2. beszéd: A nyelvek küldetése	12
3. beszéd: Tömjén, vagy gyalázat?	12
4. beszéd: „Szokásom!”	12
5. beszéd: De hogyan?.....	12
6. beszéd: De ragadós szokás.....	12
7. beszéd: Büntet az Úr.....	12
B/ rész – a/ csoportja: a „kis liturgia” szövegeihez írt beszédek	12
1. (Introitus) beszéd: Az égi Atya hódolatosai	13
2. (Introitus) beszéd: Hogyan dicséri, dicsőíti a mindenség Urát a föld ura embere?	13
1. (Oratio) beszéd: Az Úr Jézus neve.....	14
1. (Graduale) beszéd: Mindnyájan egyformák vagyunk?.....	14
2. (Graduale) beszéd: Kicsoda az ég Ura?.....	15
1. (Offertorium) beszéd: Teljes szívem az Úré.....	16

2. (Offertorium) beszéd: Egyedül az Isten	17
1. (Secreta) beszéd: Könyörgő lelkünk szava	17
1. (Communio) beszéd: „Választottak” és „népek”	18
2. (Communio) beszéd: Miben érzem teljes jószágodat?	19
B/ rész – b/ csoportja: az Evangéliumhoz fűzött gondolatok	20
Különálló beszédek	20
1. (Újév utáni vasárnap) beszéd: Készülődés jó apánk névnapjára	20
2. beszéd: A jó atya készülődése – saját névnapjára	21
3. beszéd: A jó édesapa névnapján	21
Beszédláncok	22
I. beszédlánc címe: Hogyan tartozik Jézus az égi Atyához?	22
1. beszéd: Jézus az Isten Igéje	22
2. beszéd: Jézus az Isten Egyszülöttje	22
3. beszéd: Jézus az Isten tervének megvalósítója	22
II. beszédlánc címe: Hogyan tartozik az Ószövetséghez Jézus?	23
1. beszéd: Jézus, az ígért Megváltó	23
2. beszéd: Jézus a megérkezett Megváltó	23
3. beszéd: Jézus, az áldozatos Megváltó	23
III. beszédlánc címe: Hogyan tartozik az Újszövetség Jézushoz?	24
1. beszéd: Jézus, az Újszövetség kiinduló pontja	24
2. beszéd: Jézus az Újszövetség Áldozata	24
3. beszéd: Jézus az Újszövetség emberének Üdvözítője	24
IV. beszédlánc címe: Hogyan tartozik az egyéni életemhez Jézus?	24
1. beszéd: Jézus az én Megváltóm	24
2. beszéd: Jézus az én erőforrásom	25
3. beszéd: Jézus az én örök életem	25
V. beszédlánc címe: Hogyan tartozik az én Egyházam Jézushoz?	25
1. beszéd: Jézusom – az alapítója	25
2. beszéd: Jézusom a fenntartója	25
B/ rész – c/ csoportja: a Szentlecke szövegére írt beszédek	26
Különálló beszédek	26
1. (Újév utáni vasárnap) beszéd: A Lélek lendülete	26
2. beszéd: Zengő szó – mindenkire	27
3. beszéd: Üdvünk gyökere	28
1. beszéd: Péter apostol látása	28
2. beszéd: A papi fejedelmek és a Mester	28
3. beszéd: A gyógyuló beteg erővétele	28
4. beszéd: Jézus nevének ereje	29
5. beszéd: Gonosz ítélok	29
6. beszéd: Az emberélet alapköve	29
7. beszéd: Miért áll rajta a jövő?	29
Beszédláncok	30
I. beszédlánc címe: „Hic est lapis”	30
1. beszéd: Az élet alapköve	30
2. beszéd: A visszautasító nép	30
4. beszéd: „Nincs üdvösség senki másban” (Ap.Csel. 4,12)	30
5. beszéd: Csak egy név adatott nekünk, Jézus neve	31
I. (változat) beszédlánc címe: „Hic est lapis... qui factus est in caput anguli”	31
1. beszéd: Fundamentum aedificii	31
2. beszéd: Emberélet ősi alapja	31
3. beszéd: Reprobatus	31
4. beszéd: Resurgens et dominans	31
5. beszéd: Factus est caput anguli	31
II. beszédlánc címe: Üdvünk gyökere	31
1. beszéd: A Szentlélek nevében szólok	31

2. beszéd: Népek vénei hallgassátok!.....	31
3. beszéd: Kinek ereje gyógyította a beteget?.....	32
4. beszéd: Jézus Krisztus a mi Urunk.....	32
5. beszéd: A Megfeszített a mi Istenünk	32
III. beszédlánc címe: Üdvünk forrása	32
1. beszéd: Üdvösségünk ősforrása	32
2. beszéd: Üdvösségünk forrásozásának lehetősége	33
3. beszéd: Üdvösségünk élő vizei	33
4. beszéd: Üdvösségünk üdítő ereje	33
5. beszéd: Üdvösségünk örök Forrásánál	33
I. beszédlánc címe: Ítélj ember!.....	33
1. beszéd: Messiási igék csendültek	33
2. beszéd: Betegek gyógyultak	33
3. beszéd: Gyógyítóból – Megfeszítetté	33
4. beszéd: De a „názáreti Jézus” feltámadt.....	34
II. beszédlánc címe: Itt a Mester!	34
1. beszéd: Mi láttuk – szemmel	34
2. beszéd: Mi hirdetjük – ajakkal	34
3. beszéd: Mi igazoljuk – égi jelekkel	34
4. beszéd: Mi meghalunk Érte – áhítatos lélekkel	34
III. beszédlánc címe: Az isteni „szegletkő”	34
1. beszéd: Ráépül az Újszövetség	35
2. beszéd: Ráépül az egyes lélek	35
3. beszéd: Ráépül az isteni nemzedék	35
4. beszéd: Ráépül az Anyaszentegyház.....	35
IV. beszédlánc címe: Jézus az egyedüli név.....	35
1. beszéd: Jézus az isteni Messiás	35
2. beszéd: Jézus a földreszállt Ige	35
3. beszéd: Jézus az emberiség Üdvözítője.....	35
4. beszéd: Jézus az egész világ dicsősége	36

Előszó

Ez a vasárnap a **kieső vasárnapnak** mondható vasárnap és ezért **kevesebb** beszédvázlat igényel. De annál kevésbé fejtegetendő, mert az ünnep jellege Jézus szent nevét tiszteli és így erősen egybeesik a Jézus névadásának ünnepével (circumcisio Domini), és az Evangélium is azonos az Újév (az Úr körülmetélésének) ünnepi Evangéliumával. Eltérést csak a Szentlecke mutat. – Mít fogunk tehát tenni? – **A/ alatt** először felhívom a figyelmet az **Újév napján** közölt beszédvázlatok egy részére; több beszédvázlat közlünk **itt is** Jézus szent nevével. – Majd **B/ alatt** közölni fogjuk az „Írott liturgia” szövegeihez il-
lő beszéd-vázlatokat. – Ezek elseje **B/ – /a alatt** a „kis liturgia” szövegét veszi alapul, a **B/ – b/ alatt** az Evangélium gondolatait is és fejtegetni fogjuk az Ószövetség jelentőségét, a választott nép rituális törvényeinek kérdését és a Krisztushoz tartozandóság szent szentségét, a keresztséget. Végül **B/ – c alatt** a Szentlecke szövege szerint az Úr Jézus történelmi, vallás-történelmi és megváltó jelentőségét fejtegetjük, amelynek ereje az egész emberiség életének „teocentrikussá”, Isten felé fordulóvá váló alakulása. – Természetesen alapvető kérdésünk lesz az a megállapítás: „... annak a názáreti Jézus Krisztusnak segítségével áll ez itt előttetek egészségesen, akit ti keresztre feszítettetek, de akit Isten föltámasztott halottaiból. Ő az a kő, amelyet ti, az építők elvetettetek, de mégis szegletkövé lett” (Ap.Csel. 4,10-11). – Lássuk most először az ünnep jellegét érintő beszédvázlatokat.

* * *

A/ rész: az ünnep jellegét érintő beszédek

Különálló beszédek

1. (Újév utáni vasárnap) beszéd: A névadás vallási jelentősége (Erkölcsei beszéd: A név jelentősége)

Bev.: A névviselés legősibb szokása az embernek. Nemcsak megkülönböztetés, hanem erőképvise-
lés. Annak erői képviselése, akinek nevét viseli az ember (Pl. Herkules...). Azért mondjuk: a mi vé-
dőszentünk személye –életünk egyik védelmezője. – De most kérdezzük csak: hogyan értelmezték a
vallásos szertartások a névadás jelentőségét?

1. Pogány vallások is erőátvitelnek értelmezték.

A nagy hősök, művészek, tudósok, nagy nemzetalapítók neve szent, és az ember élete az elődök
lelkületét lehelte.

a) Azért iparkodott a nagy nevet fölvenni és a nagy családok körébe kapcsolódni. Sőt még temet-
kezni is oda akartak, ahol a nagyok, az ő nevük ősei pihentek... De az igen sok népnél is észlelhető,
hogy a **leánygyermek** még úgy is kapcsolódik a család nagyjaihoz, hogy **atyja nevéhez** fűzött rago-
cska mutatja, hogy kinek a leánya (szláv népek)... Sőt a magyar nyelv még a **fiúknál is** fenntartja ezt a
megtiszteltetést (Istvánfi...).

b) A pogány vallások emlékeit a régi papiruszok, emlékek és feliratok őrzik. Ezek is azt mutatják,
hogy a vallások is tiszteletben tartották a nagyok emlékét őrző neveket. – A történelmi művek is azt
mutatják, hogy a **név olyan összefonódást** biztosít, amely hagyományosan egységessé forrasztotta a
nagy törzseket és kis családokat. A japán nép is igen nagyra értékeli a törzshöz tartozást (japán császári
család!).

c) De az egyszerű család is tisztelte a törzset, amelyhez tartozott. A római pedig „házi istenei” kö-
zé emelte nagyjait és azok nevének viselésével mutatta hódolatát és akart részesedni a nagyoknak eré-
nyeiben. – Éppen ezért a névkapcsolat a törzsbe való beágyazást és a törzs nagyjainak érényeiben va-
lórészesedést is akarta jelenteni.

2. Még a kinyilatkoztatott vallások is áhítatos szellem egybekapcsolódásának tekintették.

Az Isten – ember kettős szövetsége is ezt mutatja.

a) Az ószövetségi vallási szertartások is azt mutatják, bizonyítják. A névadás vallási törvényes aktus,
amely az ősök nagyjai közé kapcsolja az újszülöttet. Jézus is hódol, mikor Mózes szertartásainak meg-
felelően a névadás szertartásának veti alá magát. Igaz ugyan, hogy az Ő nevének jelentősége **nem a
múltból ered**, hanem a **jövőnek szól**. Az Ő neve – kezdet, amelyhez tapad a folytatólagos élet. –

Lomonoszov orosz íróra kell gondolnom, akit a cárné udvari ebédjére híván, azzal üdvözli őt az egyik kamarás: „uram, ön bizonyára nagy ősokkal dicsekedhetik”. A felelet ez volt: „**az ő és én vagyok**”. – Jézus neve: a hatalom képviselőjének Inicialéja! Ő – a kezdet. Sőt a vég is. „Én az Alfa és Omega vagyok, az első és az utolsó, a kezdet és a vég” (Jel. 22,13).

b) Az Újszövetség embere azután a szentek közül választ védőszentet, védőnevet. – Jézus nevének szentsége – az **egyetlen Személynek**, az Úrnak a jelzője. Nem is veszi fel soha halandó ember! – A pápa sem veszi fel Péter nevét! Olyan nagy a tisztelete. De a többi név keresztény ember életének jelzője. De lényeges: a felvett szent név valóságos hordozója – **életének védője**. Mégpedig így: erényei – életminták. Istennel való együttélésük miatt: segítők. Szentségük folytán imáik: emelők és közbenjárók. Azért van az, hogy a család különösebb ünnepe a **névnap**. De azért van az, hogy a **védőszent** a család tiszteletének tárgya.

Bef.: Összefogásul jegyezzük meg: nem tábla a név, amely az ismeretlenek sokaságában ismertté akarja tenni az ember személyét, hanem védelem alá helyezkedés, életminta keresés és helyes életúttra segítség. – És ha így nézzük a dolgot, akkor **végül is mindnyájan Jézus nevét** viseljük. De ez a lelkünk oltárára vésett égi név, és a kifelé való elnevezésünk egyes szentünk nevelő munkája. – A névadás tehát vallási szent szertartás, de a névviselés az ember életének egek világhoz való kapcsolódásának szent záloga. Legyen ez az igazság életünk vezető gondolata!

2. beszéd: Betlehem „Névtelenje” (Dogmatikus beszéd: A „névtelen”)

Bev.: A názáreti zarándokok, a „beiratkozni akarók” között eltűnik a Szent Család, és a betlehemi kisdetek között még Heródes sem tudta megtalálni a – kis „Ismeretlen”. – Az Írás így ír erről: „Amikor Heródes látta, hogy a bölcsek kijátszották, nagy haragra gerjedt és Betlehemben meg annak egész környékén megöletett minden fiúgyermeket a kétévestől lefelé, a bölcsektől megtudott időnek megfelelően” (Mt 2,16). – Amint az Isten láthatatlan a nagy mindenségben és az emberek milliói között, úgy tűnik el az „Ismeretlen” is az emberek jövő-menő forgatagában. – Pedig ki Ő?

1. Egek „Hirdetettje”.

De hol szerepel szent Személye?

a) Évezredek át – prófétai ajkakon. Ezért mondja a Mester az emmausziaknak mondván: „Mózesen kezdve valamennyi prófétánál megmagyarázta, ami az Írásokban róla szól” (Lk 24,27).

b) Születését előzően Gábor arkangyal ajkán. Máriát Isten küldötte köszönti mondván: „Méhedben fogansz és fiát szülsz. Jézusnak fogod hívni” (Lk 1,31).

c) Születése idején – angyali karok hangjai. Angyali ajak hirdeti a nagyörömet zengvén: „Ne féljete! Nagy örömet hirdetek nektek és az egész népnek: Ma született az Üdvözítő Dávid városában” (Lk 2,10).

2. Föld „Ismeretlenje”.

A „kicsiségek” eltűnnek a földön. Nem figyel rájuk az ember. Beleolvadnak, vagy belesimulnak a nagy élethullámszába.

a) Ha természeti erőkhöz tartoznak, akkor csak felszívódnak.

b) Ha élő személyek, akkor beleegyszerűsödnek az ember sok-sok élettörténetébe.

c) Ha pedig történetüket keressük, akkor a történelem sodrába merülve, észrevétlenül lesznek...

De az igazság az, hogy ismeretlen a hivatásuk, és azok teljesítésének mikéntje után emelkednek ki az ismeretlenség homályából. És az Úr hirdette „Ismeretlen”? A nagy „Ismeretlen” az élet sodrában jelenik meg; eleinte nem ismerős, de azután az élet sodrából emelkedik ki mint Messiás és Istenfia.

Bef.: A zsidó törvény szerint 30 évig távolmaradt a nyilvános működéstől az ember. Így tehát hivatalos tanító is csak utána lehetett. – Jézus itt is hódoló. Csak 30 éves kora után tanított, tett csodákat, hogy higgyenek neki az emberek. Az éjszaka csendjében kopogtatott, az ismeretlenség kódében növekedett és az egész világ „Ismeretjé”-ként az emberiség Üdvözítőjévé fényeskedett.

3. beszéd: A templom szentélyében (Erkölcsei beszéd: Jézus a templomban)

Bev.: Az „Ismeretlen” Jézus nevet kapta a templomban, amint az angyal hirdette: „Méhedben fogansz és fiút szülsz. Jézusnak fogod hívni” (Lk 1,31). Ettől a perctől kezdve **oda tartozott** – az emberi

természete erejével – a templomhoz, ahol valóban imádás illetve volna az emberek részéről. – Pedig mi történt a jeruzsálemi templom csendjében?

1. Csendben áll a templom és az oltár.

A jeruzsálemi templomban lejátszódó „névadás” alatt a szent szertartást látja az ember. – De milyen gondolatok járnak az itt jelenlevők lelkében?

a) Istené a ház. Ez az első gondolat. Szent a hely, ahol vagyunk, mert Istennek emelte az áldozatot bemutató emberek lelke.

b) Istené az oltár. Erre a második gondolatra tolódik el a gondolat... A sok áldozat emléke zsong fel a múltból, és a sok Isten-áldás öröme vibrál a lelkek körül.

c) Messiást vár a templom. Szent és várakozó ez a szentély... Ez a harmadik kopogató gondolat. Sőt azt is sejtjük: **itt fog** megjelenni a Messiás. „Nagyobb leszen ez új háznak dicsősége az elsónél, úgymond a seregek Ura” (Agg. 2,10). – De ma még csak az „ihlettek” tudják, hogy az idők teljessége elérkezett.

2. Ő pedig „övéi” hódolatával pihen Anyja karján.

A valóságot így lehet pontokba foglalni:

a) „Az Ige testté lett” (Jn 1,14).

b) „Uram anyja...” lép a szentélybe (Lk 1,43).

c) „Uram Egyszülöttje pihen a gyermeklakban és gyermekalakban... Kisdedet találtak pólyába takarva és jászolba fektetve” (Lk 2,12). – És ezt nem látta az ember? Istent emberi szemmel nem láthatjuk. Akik tudták, azok isteni sugallatnyomán ismerték (Szűz Anya, szt. József, Simeon, Anna). De a valóságot nem a kinyilvánítás teszi tényé. A tényt csak **ismerteti** a kinyilatkoztatás.

Bef.: Valóban a templomhoz tartozik. Látszólag, mint minden újszülött fiúgyermek. Valójában azonban nemcsak mint a könyvek bevezetettje, hanem az imádást és hódolatot váró és igénylő élet Ura. Övé a templom és áldozat, mert Ő az emberalakban közénk lépő ég és föld Ura. – Ne rettegj ember! Ő a te Megváltód, az Úr Egyszülöttje.

4. beszéd: Az Ószövetség szertartása

(Liturgikus beszéd: A névadás szertartása)

Bev.: Istentől minden és Istené minden. – Ezt a tételt világosan ismeri és hirdeti minden hívő. De az **Isten választottai** szent, áldozatos felajánlással lesznek az Úréi. Rajtuk egyetemesen az Isten arcának vetülete, a választott ember pedig az áldozatos felajánlás útján nyer isteni pecsétet. A feláldozás tárgya pedig az újszülött férfigyermek volt, mert ez volt a jele annak, hogy benne **új papot, Isten szolgát** nyer az Úr szentélye. – A hirdető szava ezeket mondja:

1. Mint elsőszülött: az Úré.

a) Ezt írja elő az Írás: „Nyolcnapos csecsemőkorában metéltessék körül közöttetek mindenki, ki férfi nemen vagyon, nemzedékről-nemzedékre” (1Móz. 17,12).

b) Ezt a szent szokást követi a Szent Család. „Amikor elteltek a mózesi törvényben megszabott tisztulás napjai, Jeruzsálembe vitték, hogy bemutassák az Úrnak. Így parancsolta ugyanis az Úr törvénye: „Minden elsőszülött fiúgyermeket az Úrnak szenteljék” (Lk 2,22-23).

2. Mint Krisztus Jézus: összes emberé.

a) „A templom Ura” papjává fogad minden elsőszülött fiúgyermeket.

b) De a „templom Ura” embereknek adja – az Ő „Egyszülöttjét”.

Bef.: Akit lefoglal a „templom” magának, azt átadja – a mi „lélektemplomunkat” szolgáló **Messiásnak**. – Boldog ember! Így vetted a jeruzsálemi templom ajándékaként az isteni Messiást, aki valóban az égi Jeruzsálemnek világába segít és viszi boldog életedet.

5. beszéd: Az angyal adta név

(Erkölcsei beszéd: Jézus neve)

Bev.: Nevek felvételét családi tanács dönti el. Zakariás pap is írással mondja: „János az ő neve” (Lk 1,63). És ha Isten gondolta nevet foglal a név, akkor boldogság üli meg a család fészket. Zakariás is beszélni kezd – dicsérvén az Urat. „Neki pedig megnyílt az ajka és megoldódott a nyelve: szólani kezdett és magasztalta az Istent” (Lk 1,64). – És a betlehemi Kisded? A kis névtelen?... Dávid király sarja?... Mi leszen a neve?

1. Angyal hirdeti először.

- a) Szóla pedig az angyal: „Méhedben fogansz és fiat szülsz. Jézusnak fogod hívni” (Lk 1,31).
- b) Szülői ajkak hangoztatja mindenkor. Erre tanítjuk kis gyermekeinket.
- c) Emberi környezet emeli ki így – a tömeg közül. Ezt tiszteli az embersereg.

2. De végül emberi ajkak dicsérete mindörökké.

- a) **Egyetlen** lett – a sok közül.
- b) **Messiásunk** lévén – megváltottjai lettünk.
- c) Urunk **Istenünk** lévén – állandó imádással emlegetjük.

Bef.: Angyal adta ajkunkra, és így imádandó lett lelkünk szentélyében. Minden térd meghajlik előtte. Ezt hirdeti az Írás: „Jézus nevére hajoljon meg minden térd a mennyben, a földön és az alvilágban” (Fil. 2,10). Miért? Mert ez a név annak az égi Személynek a jelzése, aki emberalakban járva közöttünk, – Maga az Isten Egyszülöttje.

6. beszéd: A földön élés égi csodája

(Erkölcsei beszéd: Jézus növekedése)

Bev.: A felületes gyereke ember előtt fel sem tűnik az a „csoda”, hogy az öntudatlan és semmit sem ismerő lények, fák, állatok között itt él a gondolkodó, alkotó, dolgozva teremtő és önmagát is alakító **ember!**... Nemesen gondolkodó nevelők mondása: „a gyermek öfensége!” De még igazabb mondás az Isten képét viselő ember ő istensége. – De fordítsuk csak meg a „csodát” és nézzük a betlehemi Kisded embert, kérdezzük és értelmezzük valóságát.

1. Gyermekként lép a földre.

a) Anyától születik. „Miközben ott tartózkodtak, elérkezett Mária szülésének napja. Megszülte elsőszülött fiát, pólyába takarta és jászolba fektette...” (Lk 2,6-7).

b) Betlehemben lát napvilágot.

c) Názáretben növekedik. Emberré! Mégpedig az Írás szerint: engedelmes emberré! „...Akkor hazatért velük Názáretbe és engedelmeskedett nekik” (Lk 2,51). Sőt hozzáfűzhetjük: dolgozó emberré és Istent szolgáló emberré. „Első könyvemben, kedves Teofil, elbeszéltem, mi mindent tett és tanított Jézus egészen mennybevétele napjáig” (Ap.Csel. 1,1). – Embert szolgáló Istenemberré! Nem úgy, hogy **ami nem volt** – azzá lett, hanem úgy, **ami volt és van** – kifejlődve előttünk is **ismertté léssen**.

2. Növekedő emberként fejlődik előttünk.

a) Nyilvános fellépése... „Mikor a galileai tenger mellett járt, látott két testvért, Simont, aki másik nevén Péter, és testvérét, Andrászt. Halászként voltak és hálót vetettek a vízbe. Így szólt hozzájuk: „Jöjjetek utánam! Én emberhalászként teszek titeket” (Mt 4,18-19).

b) A Jordán és a pusztában. „Akkor Jézus Galileából Jánoshoz ment a Jordán mellé, hogy megkeresztelkedjék” (Mt 3,13). „Akkor a Lélek a pusztába vitte Jézust, hogy megkísértse az ördög” (Mt 4,1).

c) Tanító útjának csodaútja... „A következő szombat elkezdett tanítani a zsinagógában. Nagy hallgatósága csodálkozott (tanításán). „Honnét vette mindezt? – kérdezték. Ki adott neki ennyi bölcseséget?” (Mk 6,2).

d) Halála és feltámadása.

Bef.: Hát mindez nem „csoda”? Nem a világ legnagyobb csodája, hogy a mindenek Ura – emberek testvére? Vajon ez nem robbantja-e ki a lelkünk ből az optimizmus ditirambját? Gondolj csak arra, mit érhet az ember, ha emberré lett érette az Isten? Boldogan zengjük a Zsoltárossal: „Mi az ember, hogy figyelemre méltatod, és mi az emberfia, hogy meglátogatod? Kevésbé tetted őt kisebbé az angyaloknál, dicsőséggel és tisztelettel koronáztad meg” (Zsolt. 8,5-6/).

* *

– Most **egész rövid** beszédvázak következnek, mégpedig azért, mert Jézus nevééről az újévi beszédvázlatok között sokat találunk. Itt inkább ötletszerű megindulásokat akarunk nyújtani.

1. beszéd: Mi az üdvösség útja?

Bev.: Az életút...

1. Kegyelmi életet Istenhez méretezni.

2. Égi jutalmat Istentől kiérdemelni.

Bef.: Út és hazatérés. Így zengheti az ember: „Megemlékezett kegyességéről, Izrael házához való hűségéről. A föld határai mind látják Istenünknek szabadítását. Ujjongjatok az Istennek, országok mind, énekeljete, örvendjete, zengjete” (Zsolt. 97,3.4).

2. beszéd: Kicsoda az üdvösség forrása?

Bev.: Ki üdvözít?

1. Egyedül az egek Ura, az Isten.

2. Kinek a kegyelmét hozza az Istenember?

Bef.: Ezért fűződjünk egész lelkünkkel égi Atyánkhoz és Jézushoz, az Ő egyszülött Fiához. Isten dicsőítő dalunk így szól: „Tiéd az ég, és tiéd a föld, te alkottad a föld kerekességét és mindazt, ami rajta vagyon” (Zsolt. 88,12). Bátorító énekünk pedig így cseng: „Igazság és jog királyi széked alapja, irgalom és hűség vonulnak előtted” (Zsolt. 88,15).

3. beszéd: Milyen név erejében üdvözülünk?

Bev.: A Mester mondotta: amit kértek az én nevemben...

1. Jézus nevében kérünk.

„Mindaddig semmit sem kértetek az én nevemben. Kérjete és kaptok, hogy örömtök teljes legyen” (Jn 16,24).

2. Jézus nevében kapunk.

„Bármit kértek majd nevemben az Atyától, megteszem nektek” (Jn 14,13).

Bef.: Így Jézusunk nevében élünk és üdvözülünk. Hódolunk és övéi leszünk. „Jézus nevére hajoljon meg minden térd a mennyben, a földön és az alvilágban” (Fil. 2,10).

4. beszéd: Jézus neve a mi életünkben

Bev.: De az egész emberiség ügye hogyan lesz az én ügyem?

– Fejtegetésünk arra szorítkozzék, hogy az világíttassék meg, hogy miképpen lép az **én életembe** Krisztus?

1. Kezdeti keresztség, és életünknek illata az imádság.

(Keresztség és imák)

2. Ereje az éghez tartozandóságunk és az Istenember szeretete.(Bizakodásunk alapja: **ember is a mi Urunk Jézus Krisztus**)

Bef.: Én is az **Ő** testvére vagyok! Már az Ószövetség így ír: „Hiszen te vagy a mi atyánk! Mert Ábrahám nem tud mirőlünk, és Izrael nem ismer minket; te, Uram, vagy a mi atyánk, öröktől fogva Megváltónk a te neved” (Iz. 63,16). Ezért várhatjuk, hogy megsegít bennünket. „Szabadíts meg minket, Urunk, Istenünk, és gyűjts össze minket a nemzetek közül, hogy hálát adhassunk szent nevednek, és dicsekedhessünk dicséreteddel” (Zsolt. 105,47).

5. beszéd: Jézus neve a mi halálunkban

Bev.: Még az én halálomban is Jézus az én erőm.

1. Halódó ajkunk utolsó szava: Jézus.

2. Hogy feltámadásunk után első szavunk legyen: Jézus!

Bef.: Boldogságot hirdessen mondván: Mindig velem van a Jézus Krisztus! – Szentül zengi ezt az Írás: „Kenetid illata kellemes, neved kiöntött olaj, ezért szeretnek téged a lányok” (Én. 1,2). – De ennek fenségét hirdeti az apostol: „Jézus nevére hajoljon meg minden térd a mennyben, a földön és az alvilágban, s minden nyelv hirdesse az Atyaisten dicsőségére, hogy Jézus Krisztus az Úr” (Fil. 2,10-11/).

6. beszéd: Jézus neve a mi sírhantunkon

Bev.: Színezzük a temetői sírhantokat... Majd emeljük ki a következőket.

1. Jézussal pihenünk a kereszt tövében.**2. Jézussal ébredünk a feltámadás dicsőségében.**

Bef.: Hivatkozunk arra, hogy virágok fakadnak a sírhantokon, de ezek mit hirdetnek?: „Elmondják szentséged fölséges dicsőségét, és elbeszélnek csodáidat” (Zsolt. 144,5). De arról is szólnak, hogy **nem néma** az eltávozott, hanem ezt mondja: „Hirdesse szájam az Úr dicséretét, és minden élő áldja szent nevét örökkön-örökké” (Zsolt. 144,21). – Mert végül is igaz leszen ez a boldogság: „...hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

7. beszéd: Jézus neve a mi feltámadásunkban

Bev.: Mondjuk el az utolsó ítélet harsonázásáról szóló szöveget:

„Szétküldi angyalait hangos harsonaszóval, s azok összegyűjtik választottait a szélrőzsa minden irányából, az ég egyik végétől a másikig” (Mt 24,31).

1. Jézus harsonázói hívnak.**2. Jézus nevében indulnak útnak.**

Bef.: Fogjuk csokorba a gondolatokat, amelyeknek lényege: Isten évelői lettünk! „Mitte angelos suos, qui congrebunt omnes”.

8. beszéd: Jézus neve a mi megítéltetésünkben

Bev.: Az örök ítélet... „Elébe gyűlnek az összes nemzetek. Ő pedig elválasztja őket egymástól, mint ahogy a pásztor elválasztja a juhokat a kosoktól” (Mt 25,32).

1. Jézus – a Bíró.**2. Jézus – a Jutalmazó.**

„Azután így szól a király a jobbán állókhhoz: Jöjjetek Atyám áldottai! Vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot... Balján állókhhoz: Távozzatok tőlem átkozottak az örök tűzre, amely az ördögnek és angyalainak készült” (Mt 25,32 és 41).

Bef.: „Apparebit Judex – Apparebit Distribuens”.

* *

Beszédláncok

Igen rövid vázlatok, amelyek egybefogják a **Jézus nevééről** szólókat. Külön-külön beszédekben is elmondhatók. – Újév ünnepén is találunk sok vázlatot. – Lássuk most ezeket a rövid összefogásokat egyenként.

I. beszédlánc címe: Térdhajtás**1. beszéd: Genuflectio humiliationis**

Bev.: Alázat jele a térdhajtás.

1. Lehet ez a „szolgák” hunyászkodása.**2. Lehet ez a „magasabbrendűség” elismerése.**

Bef.: De tisztelet és szeretet jele a hódolás.

2. beszéd: Genuflectio adorationis

Bev.: Istent imádja az ember.

1. A föld és lelkünk tiszteletét kínáljuk – a cézárnak.**2. De imádásunkat adjuk – az Istennek.**

Bef.: Isten Magához vonja az imádó embert!

3. beszéd: Genuflectio petitionis

Bev.: A vámos példabeszéde...

1. **Hajlott térden kérve kérünk!**
2. **Mélyen alázkodva Isten előtt térdepelünk.**

Bef.: Magdolna példája lehet a zárszó...

4. beszéd: Genuflectio amoris

Bev.: Pásztorok és királyok...

1. **A szeretet megsejtése a közelébe von.**
2. **De a szeretet melegsége a lélekhez fűz.**

Bef.: Máriának, Márta húgának Jézus iránti szeretete.

5. beszéd: Genuflectio aeterna

Bev.: Mi lesz a sorsunk az örök életben?

1. **Teljesen Isten színe előtt élünk.**
2. **Teljesen az Istenért buzog a lelkünk.**

Bef.: A „látó ember” hódol a **valóságban** megközelített Isten előtt!

*

II. beszédlánc címe: Jézus nevenapjára

Jézus nevének jellege.

1. beszéd: A név dinamikája

1. **Emlékeztető fogalom.**
2. **Indító hatalom.**

2. beszéd: Hová írjam a nevet?

1. **Iratokba?**
2. **Lelkembe!**

3. beszéd: Mire indítson a név?

1. **Szolgálatra.**
2. **Tiszteletére.**

4. beszéd: Az Úr Jézus nevének ereje

1. **Isten Egyszülöttjét jelzi.**
2. **Isten Egyszülöttjének erejét sugározza.**

5. beszéd: Az első fogalom

1. **Jézusom legyen.**
2. **Mert a Mindenem.**

6. beszéd: Ébredésem első gondolata

1. **Jézus nevében köszönök.**
2. **Jézus nevében indulok.**

7. beszéd: Lepihenésem utolsó gondolata

1. **Nevében térek nyugovóra.**
2. **Hogy Ő legyen éjszakám őrzője.**

*

III. beszédlánc címe: Név és élet...

1. beszéd: Életem örök jelszava
 1. Minden keresztény ember vezérfogalma.
 2. Jézus nevének hordozói.
2. beszéd: Minden ember igazi óhaja
 1. Istenember szépsége – és az Úr Jézus neve.
 2. Isteni ember akar lenni – Jézus híve.
3. beszéd: Áldozatos munkások gyűjtő neve
 1. Jézus népe.
 2. Jézus társasága.

*

IV. beszédlánc címe: Név és szentség...

1. beszéd: A név – a személy jelzője
 1. Nevet gyalázók.
 2. Szentélyt bántalmazók.
2. beszéd: A nyelvek küldetése
 1. Isten dicsérete.
 2. Sohasem Isten gyalázása!
3. beszéd: Tömjén, vagy gyalázat?
 1. Tömjént vár az Isten.
 2. Gyalázatot szór az ember.
4. beszéd: „Szokásom!”
 1. De magad szerezted.
 2. Magad verd ki ezt a szennyet!
5. beszéd: De hogyan?
 1. Fékezd magadat!
 2. Büntesd magadat!
6. beszéd: De ragadós szokás
 1. Amit mások tesznek.
 2. Azt magad ne kövesd!
7. beszéd: Büntet az Úr
 1. Kiveted – a féket.
 2. Kivet – az égből!

* * *

B/ rész – a/ csoportja: a „kis liturgia” szövegeihez írt beszédek

Az összes szövegek azokat a gondolatokat ébresztgetik, amelyek szerint a hatalmas, a kegyes, a szerető Atya a mi Urunk, és mi pedig az Ő kegyessége folytán az Ő hálás magasztalói vagyunk. És ami különösen érdekes, felhívják a figyelmet arra, hogy választottak és nem választottak, zsidók és pogányok Hozzá, az egyedüli Istenhez törnek és Isten szeretetéből oda is jutnak. – És mindez miért? Jézus

nevéért, akinek áldozata miatt erre a nagy, méltatlanul kapott ajándéokra méltatott az égi Atya. – Ezek a gondolatok azután az alábbi minták szerint építhetők kötött szövegekre. Lássuk egymás után a szövegeket.

1. (Introitus) beszéd: Az égi Atya hódolatosai
(Dogmatikus beszéd: Az Úr és a szellemi lények)

„Jézus nevére hajoljon meg minden térd a mennyben, a földön és az alvilágban” (Fil. 2,10).

Bev.: A nagy világ az Úr bűgő orgonája, amelyen felzúg a nagy Istent dicsőítő himnusz. A sok szépség és harmónia, a belső mozgások dinamikája és a külső erők dübörgése fenséges akkordja ennek a szimfóniának: hatalmas az Isten! – De az élettelen világ mellett, milyen élők népesítik tudásunk szerint az Isten országát? Erre csak az Írás felel mondván: magasrendű kiváltságos angyalok, Isten képét viselő emberek és életcéljukat elvesztettek alkotják a szellemi világrendet. – Mi ezeknek a hivatása?

1. Az angyalok Isten udvarnépe.

a) Mi a lényegük? Erre teremtettek: „Dicsérjétek az Urat az egekből, dicsérjétek őt a magasságban! Dicsérjétek őt, angyalai mind, dicsérjétek őt seregei mind!” (Zsolt. 148,1-2). – Embert segítenek. Erről szól az Írás: „Vigyázzatok, meg ne vessetek egyet sem e kicsinyek közül! Mondom nektek: angyalaik az égben szüntelenül látják mennyei Atyám arcát” (Mt 18,10). – Egy részük hivatásukat elvesztették.

b) Miben áll Isten dicséretük? Szeretettel hódolnak a jók. Engedelmesen hódolnak a gonoszok. Mi itt a Isten dicsérete? Az a tény, hogy végtelen az Isten az Ő akaratának érvényében. Senki sem lehet Isten, mert egyetlen egy az Isten.

2. Az emberek az Isten földi és hazavárt házanépe.

a) Mi a rendeltetésük? Földön éljenek. „Ültette pedig az Úr Isten kezdettől fogva a Gyönyörűség paradicsomát: ebbe helyezé az embert, akit alkotott” (1Móz. 2,8). És égbe törjenek.

b) Miben áll Isten dicséretük? Zengő szóban: „Dicsérjétek az Urat szent hajlékában, dicsérjétek őt az ég erős boltozatában... Dicsérjétek őt zengő cintányérral, dicsérjétek őt csengő cintányérral, minden lélek dicsérje az Urat!” (Zsolt. 150,1 és 5-6). Diadalmas, szerető étellel. „Ne tartozzatok senkinek semmivel, csak kölcsönös szeretettel, mert aki felebarátját szereti, teljesíti a törvényt” (Róm. 13,8).

3. Az elveszett életzarándokok elszakadt népe.

„Jézus nevére minden térd meghajoljon mennyben, földön és az **alvilágban**” (Fil. 2,10).

a) Ítéletük – örök.

b) Isten dicséretük – az Isten szavának, végérvényének állítása. Indította, hívta kegyelmével, segítette őket az Úr! De akaratuk szembezállt! De győzött az Úr!

Bef.: Istent dicséri minden tárgy és minden személy! Egy az Isten, és hódol előtte minden!

2. (Introitus) beszéd: Hogyan dicséri, dicsőíti a mindenség Urát a föld ura embere?
(Erkölcsei beszéd: Isten képének odafordulása Isten felé)

Bev.: Hova tartozunk – oda fordulunk. Gyermekek a család felé, egyes ember a nemzete felé és minden ember **Istenatyja felé**. – De mivel mutatja a föld embere, hogy Isten felé fordul lélektekintete?

1. Zengő beszéddel.

Ez az első. Ebben helyet talál:

a) Az Istent keresés. „Dicsekedjétek az ő szent nevével, örvendezzék az Urat keresőknek szíve, keressétek az Urat és erejét, keressétek szüntelenül színét” (1Krón. 16,10-11).

b) Az Istent találás. „...Ha keresed őt, megtalálod, ha azonban elhagyod őt, elvet téged mindörökké” (1Krón. 28,9).

c) És így az Istent dicsőítés. „Teljék el szájam dicséretteddel, hadd énekeljem dicsőségedet, egész nap fenségedet” (Zsolt. 70,8).

Ezek első kettője átvitt értelemben „zengő beszéd”. Azért, mert kereső áhítat és hálálkodó reátalálás. – A harmadik **igazi dal**.

2. Bontakozó étellel.

Ez már tényleges odafordulás.

a) Reádöbbenünk isteni mivoltunkra. – „Meg is teremté az Isten az embert: a maga képére teremtette, férfiuinak és asszonyoknak teremtette” (1Móz. 1,27).

b) Megindulunk annak kibontására. „Virul majd az igaz, mint a pálma, gyarapszik, mint a Libanon cédrusa” (Zsolt. 91,13).

c) És a kegyelem erejével virágzásba szökkenjük életvirágunkat. „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4).

3. Virágzásba szökkenő örök kibontakozásban.

Itt már elhagyjuk a földet.

a) A földi virágzás ugyanis szíromhullatással végződik. „Az alacsony sorsú dicsekedjék méltóságával, a gazdag ezzel szemben nyomorúságával, hiszen elmúlik, mint a mező virága” (Jak. 1,9-10).

b) Az égi virágzás örök szírombontakozásban pompázik. Ez az **igazi és teljes** Isten felé fordulás.

Bef.: Miért fordulunk tehát az Isten felé? Mert mi az Isten háza népe vagyunk.

1. (Oratio) beszéd: Az Úr Jézus neve

(Dogmatikus beszéd: Mit jelent ez a név?)

Bev.: Angyal hirdeti a szent nevet. „Méhedben fogansz és fiat szülsz. Jézusnak fogod hívni” (Lk 1,31). De mint minden név, úgy ez is a **személy** valóságát fedő lepel, és azért kérdezhetem: kit takar és kit állít elénk e szent név: Jézus?

1. Messiásunkat.

a) Ezt a hivatását az angyal jelzi. Ez a hivatás pedig nekünk megváltást, Istennek elégtételt ígér. Ő tehát Isten áldozata és az én üdvösségem.

b) Ezért nagy a tiszteletünk Személye iránt. Aki égből jön, az isteni Követ. Ő pedig ezt mutatja. „Miután többféleképpen és különböző módon szólt hajdan Isten a próféták útján az atyákhoz, e végső korszakban Fia által szólt hozzánk. Őt rendelte a mindenség örökösévé, hiszen általa teremtette a világot is” (Zsid. 1,1-2). Sőt egyenesen hirdeti: „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen (Jn 3,16).

2. Isten Egyszülöttje.

De a hivatás megjelölése még nem a személy megállapítása. Róla az Atya mondja, hogy kicsoda, mikor így szól: „Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik” (Mt 3,17).

a) Ez a személyisége. Az Úr Egyszülöttje az Atya szerint, és így az Úr Igéje, aki a földre száll. „És az Ige testté lett, és közöttünk lakott” (Jn 1,14).

b) Ezért imádásunk Hódoltja. Így tehát nemcsak tisztelet és hálás szeretet, hanem **imádás** a felé forduló ember kötelessége. Róla azért mondja az apostol: „Ezért Isten fölmagasztalta és minden más fölülmúló nevet adott neki: Jézusnevére hajoljon meg minden térd a mennyben, a földön és az alvilágban, s mindennyelv hirdesse az Atyaisten dicsőségére, hogy Jézus Krisztus az Úr” (Fil. 2,9-11). – Hódolva térdeljen az ember, amint hódolva imádott a pásztor és a király. „A házba lépve, ott látták a gyermeket anyjával, Máriával és leborulva hódoltak neki. Aztán fölnyitották kincses ládájukat és ajándékot adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát” (Mt 2,11).

Bef.: Reá is áll tehát az Írás: „Uram, mi Urunk, mily csodálatos az egész világon a te neved! Hisz az egeknél fenségesebb a te dicsőséged” (Zsolt. 8,2). Ő az, akiről Izaiás szólt: „Gyermek születik ugyanis nekünk, és Fiú adatik nekünk, s a fejedelemség az ő vállára kerül, és léssen az ő neve: Csodálatos, Tanácsadó, Isten, Hős, az örökkévalóság Atyja, a béke Fejedelme” (Iz. 9,6).

*

1. (Graduale) beszéd: **Mindnyájan egyformák vagyunk?**

(Dogmatikus beszéd: Az Úr ajándékozottjainak sorozata)

„Szabadíts meg minket, Urunk, Istenünk, és gyűjts össze minket a nemzetek közül, hogy hálát adhasunk szent nevednek, és dicsekedhessünk dicséreteddel” (Zsolt. 105,47).

Bev.: Egyben mindnyájan egyezünk: test és lélek hordozói vagyunk. De egyéni adományainkban és az ezzel járó kincsek gazdagságában **eltérően** indulunk. – De abban is egyformák vagyunk, hogy Isten kegyelmével mindnyájan Istenhez juthatunk. – Hogyan állítható sorrendbe az Isten egységes célra törő „embernépe”?

1. Vannak „választottak”...

Az Úr tervében szerepet talál minden ember. „Te ugyanis az Úrnak, a te Istenednek szentelt nép vagy: téged kiválasztott az Úr, a te Istened, hogy tulajdon népe légy minden nép közül, mely a földön vagyon” (5Móz. 7,6). – De **hivatás** szerint más az Isten adománya. A Szent Szűz a megváltás részese; ő tehát a „kiválasztottak” elseje.

a) Ez az Úr Isten teremtő erejének szuverén döntése. Minden ember „élőeszköze”, így minden emberben más és más a kegyelem bősége. „Boldog, akit kiválasztasz és magadhoz fogadsz, ki udvaraidban lakhat! Dúslakodunk házad javaiban, szentséges templomodban” (Zsolt. 65,5).

b) És az Isten akarta életrend fokozati különbsége. Nagyobbra hívta és nagyobb kegyelemmel gazdagította. Lehet olyan, akit előrerendelve üdvözített, de lehet olyan, akit a kegyelemosztás után tevékeny élet alapján boldogít. „Sövénnyel körülvette, a köveket kiszedte belőle, és szépen beültette; középén tornyot épített, és sajtót vágott ki benne; és várta, hogy szőlőt hozzon, és vad-szőlőt hozott” (Iz. 5,2).

2. De nincsenek „kárhozatra kijelöltek”.

Ez a tétel is hittétel.

a) Isten mindenkit üdvözíteni akar. „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve: Én felüdítlek titeket” (Mt 11,28) és: „Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Azokat is ide kell vezetnem. Hallgatni fognak szavamra: egy akol lesz és egy pásztor” (Jn 10,16).

b) Isten mindenkit elégséges kegyelemmel áld. „Mindegyikünk annyi kegyelmet kapott ajándékba, amennyit Krisztus adott” (Ef. 4,7).

c) Csak dolgozzék együtt a kegyelemmel. „Elég neked az én kegyelmem, mert az erő gyöngeségben lesz teljessé. Örömet dicsekszem tehát gyöngeségeimmel, hogy Krisztus ereje lakjék bennem” (2Kor. 12,9).

3. De mindnyájan Isten kegyelmével bőségesen elárasztottak vagyunk.

A jó Isten csak jót adhat. Különös kegyelmet oszthat, de **csak** kárhozatra nem teremt.

Ezt a kegyelmet könyörgi a **hivatalos ember**. Isten hivatása kegyelem. Ezt kell hallania az embernek. „Sokan jönnek napkeletről és napnyugatról és letelepednek Ábrahám, Izsák és Jákob mellé a mennyek országában” (Mt 8,11). – Isten sugallata kegyelem. Ezt kell éreznie az embernek. Ezt kell birtokolnia az embernek. Ez Isten természetfeletti kiáramlása, ingyenes ajándéka. Ezt kapja ingyen ajándékként minden ember. – Mindezekért fohászodik az ember. „Kegyelme jóvoltából azonban ingyen történik megigazulásuk Jézus Krisztus megváltása által” (Róm. 3,24). – Azért, mert mindenki Isten képe. „Meg is teremté az Isten az embert: a maga képére, az Isten képére teremtette, férfiúnak és asszonynak teremtette” (1Móz. 1,27). Azért, mert mindenkiért meghalt a Messiás. „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” /Jn 3,16/. Azért, mert mindenkinek Atyja az ég és föld Ura. „Ti tehát így imádkozzatok: „Mi Atyánk, ki a mennyekben vagy...” (Mt 6,9).

Bef.: Nem vagyunk egyformák, mert más adottsággal, hivatással és hivatási kegyelemmel indulunk. De mindnyájan hazatérünk.

2. (Graduale) beszéd: Kicsoda az ég Ura?

(Dogmatikus beszéd: Az Isten belső valósága emberi felértékeléssel!)

Bev.: Az örök Lét és végtelen Tökéletesség milyen emberi fogalmakban áll lelkünk előtt? Igaz ugyan, hogy ezt **gyökérzetben** – a kinyilatkoztatásokból veszem, de formai részben – emberi köntösbe öltöztetem. Kicsoda tehát az Isten?

1. Dominus.

A mindenség Ura és alkotója – az Isten.

a) Teremtője a világnak. Az Írás tanítja: „Emeljétek fel szemeteket a magasba. És nézzétek: Ki teremtette ezeket? Ő az, aki megszámloltan kivezeti seregüket, és nevén szólítja valamennyiüket; nagy ereje, erőssége és hatalma miatt” (Iz. 40,46). – Az értelem megérti és így igaznak hirdeti. Így: a létezés Ura!

b) Fenntartója és kormányzó Gondviselője mindennek. Létét őrzi. „Méltó vagy Urunk Istenünk, hogy tiéd legyen a dicsőség, a tisztelet és a hatalom, mert te alkottad a mindenséget: akaratom hívott létre és teremtett mindent” (Jel. 4,11). Létét célokra segíti. „Vajon nem tudod-e, vagy nem hallottad-e: örök-kévaló Isten az Úr, Ő, aki a föld határait teremtette. El nem lankad és el nem fárad, és bölcsessége kifürkészhetetlen” (Iz. 40,28). Így is: a fennmaradás Ura.

2. Pater.

Az embert tekintve – égi Atya az Isten. Itt tehát egyenesen az emberről van szó.

a) Atya – a szeretetből fakadó szellemiség teremtésében. „Nem a szolgáglelkét vettétek ugyanis, hogy ismét félelemben éljete, hanem a fogadott fiúság Lelkét kaptátok, melyben azt kiáltjuk: „Abba, Atya!” (Róm. 8,15).

b) Atya – az isteni fiúkká nemesítés csodájában. „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4).

3. Redemptor.

Ez az emberiség történetébe való bekapcsolódás eredménye.

a) Istenatyánk tervezte. „Mert tudom, hogy Megváltóm él, s a végső napon felkelek a földről” (Jób. 19,25). „És ellenségeidet megetetem a saját hússal, és mint a musttól, megittasodnak a saját vérüktől; és minden test megtudja, hogy én vagyok az Úr, a te megszabadítód, és a te megváltód, Jákob Erőse!” (Iz. 49,26).

b) Az Úr Egyszülöttje megvalósította. „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

c) Az Istenhez tért lelkek boldogsága örök értéküké változtatták. „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

Bef.: Kicsoda az ég Ura? Urunk, Atyánk és Megváltónk.

1. (Offertorium) beszéd: Teljes szívem az Úré

(Erkölcsei beszéd: Az ember kötelességei)

„Teljes szívemből dicsérlek, Uram, én Istenem, és mindörökké magasztalom nevedet” (Zsolt. 85,12).

Bev.: Folytatom az előző beszéd tételét úgy, hogy a dogmatikai megállapítások **gyakorlati következtetéseit** fogom levonni. – Ő az én Uram, Atyám és Megváltóm! – Mi lehet tehát az én hálás köszönetem?

1. Felé fordulok hálás szívvel – mint teremtmény.

a) Van ebben – függés elismerés. Tehát ne tartozunk azok közé, akikről így ír az apostol: „Ami ugyanis Istenről megismerhető, az világos előttük, mert Isten nyilvánvalóvá tette számukra. Hiszen, ami benne láthatatlan: örök ereje és isteni mivolta, a világ teremtése óta művei alapján értelemmel fölismertető. Éppen ezért nincs mentség számukra. Noha fölismerték az Istent, nem dicsőítették őt, mint Istent, s nem adtak hálát neki, hanem szégyent vallottak okoskodásukban és oktalan szívük elborult” (Róm. 1,19-21).

b) Van ebben – függés követés. Az Isten törvénye – életem irányítója. „Mert a parancs szövétnek, a tanítás világosság, s a fegyelem feddése az életre vezető út” (Péld. 6,23). – Így lesz igaz az Írás e szava is: „Valaha ugyan sötétség voltatok, most azonban világosság az Úrban. Úgy éljete, mint a világosság fiai!” (Ef. 5,8).

2. Felé fordulok hálás, szerető szívvel – mint fiú és örökös.

Jézusom adta ezt a kegyet.

a) Szeretem Őt – felém forduló szeretetért. Ennek alapja: égi tanítás.

b) Szeretem Őt – az égi örökség biztosításáért. Ennek alapja: megváltói áldozata. – Így szívem egész szeretete felé fordul túlaradó szeretetért. Mert valóban ki vagyok? „...Isten fiai vagyunk. Ha pedig fiai, akkor örökösei is: örökösei Istennek, Krisztusnak pedig társörökösei...” (Róm. 8,17).

3. Felé fordulok istenivé alakított szívvel – mint megváltott.

Legnagyobb kegye: az isteni természet adománya: „Így váltotta be nekünk legszebb és legnagyobb ígéreteit, hogy ezek révén az isteni természet részeseivé legyetek” (2Pét. 1,4).

a) Így az isteni szeretet tüzével fordul Felé a lelkem. „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

b) Az isteni élet élő tüzével siet Felé a lelkem. „Élő mécese” vagyok a Megváltónak, hogy örökké „élő mécese” legyek szent országának. Egy az érték: „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet” (1Kor. 13,13). – Magam erre török, az enyéimet **erre** vezetem (Rafaelvitae!).

Bef.: Ez a válasz az isteni jószágra! És ez az Isten tervének életbe szökkenése.

2. (Offertorium) beszéd: Egyedül az Isten (Dogmatikus beszéd: Egy az Isten)

Bev.: Az egész világ embernépe egyetemes egységben Isten házanépe. Van közöttük hivatásszerű különbség, de egyetemes a Felé forduló áhítatos odahajlás. Végül is a Zsoltáros zengi a legfenségesebben: „Valóban ki isten az Úron kívül? Ki isten a mi Istenünkön kívül?” (Zsolt. 17,32). – Hogyan értelmezhető reánk való vonatkozásában az Isten?

1. Belőle ered – minden.

Talán ezzel a szöveggel lehetne kezdenem: „Az Úré a föld s ami azt betölti, a földkerekség és minden lakója. Mert a tengerekre ő alapította, s a folyók fölé ő állította” (Zsolt. 23,1-2).

a) Az eredet az övé. „Emeljétek fel szemeteket a magasba, és nézzétek: Ki teremtette ezeket? Ő az, aki megszámloltan kivezeti seregüket, és nevén szólítja valamennyiüket; nagy ereje, erőssége és hatalma miatt el nem marad egy sem” (Iz. 40,26).

b) Az uralom az övé. „Álljatok meg és lássátok, hogy én vagyok az Isten; magasztalniuk kell engem a nemzeteknek, s magasztalni a földnek” (Zsolt. 45,11).

c) A nemzetek uralma is az övé. „Uralkodik hatalmával örökre, szemmel tartja a nemzeteket, hogy fel ne fuvalkodjanak magukban a lázongók” (Zsolt. 65,7).

2. Felé tör – minden.

Az emberi képzelet helyrajzilag is keresi az Urat. A bőséges élet az Ő képletes lakóhelye. „Isten hegye kövér hegy, erős hegy és kövér hegy. Mit nézitek irigyen, ti erős hegyek, a hegyet, melyen az Istennek lakni tetszett?” (Zsolt. 67,16-17).

a) Fejlődő vonalban – a természet. Jobban dicséri a Teremtőt. „Dicsérjétek őt az ég és a föld, a tenger és minden, ami bennük nyüzsög” (Zsolt. 68,35).

b) Imádkozó törtetéssel – az ember. De mindenki. „Észbe kap és megtér az Úrhoz a föld minden határa, és leborul színe előtt a nemzetek valamennyi családja. Mert az Úré a királyi hatalom, s Ő a nemzetek uralkodója” (Zsolt. 21,28-29). – Félhetik az Úr szentélyét. „Nálad van az élet forrása, és világosságod által látunk világosságot” (Zsolt. 35,10). – Dicsérhetik a föld emberei. „Ti, kik félitek az Urat, dicsérjétek őt, Jákob minden ivadéka, magasztaljátok őt” (Zsolt. 21,24). Mert édes az Úr. „Ízleljétek meg és lássátok, mily édes az Úr, boldog az az ember, ki őbenne remél!” (Zsolt. 33,9)

3. Hozzátér – minden.

Az igazi igazság ez: égből jöttünk és hazatérünk.

a) Az anyagi világ előtte semmi létszen. A léte függvény, és valóságos lét marad – az Isten örök országa.

b) A lázadó szellem előtt – összeeső létszen. – A szellemi ember maga is éreztetheti erejét a földön. Ha Isten ellen fordul, az elveszettek közé kerül.

c) Az isteni embernek nála örök diadala létszen. Az Isten szerint alakuló és Isten kegyelméből az isteni természetet hordozó ember az Atyához tér. „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23). Zarándok volt a földön, Isten fiává és Isten országának örökösévé lesz az égből. „...Isten fiai vagyunk. Ha pedig fiai, akkor örökösei is: örökösei Istennek, Krisztusnak pedig társörökösei. Előbb azonban szenvednünk kell vele együtt, hogy vele együtt meg is dicsőüljünk” (Róm. 8,17).

Bef.: Így lesz az Isten a világ és az élet központja. Egyetlen és örök, végtelen és szerető Atya; így azután az ember boldogsága.

*

1. (Secreta) beszéd: Könyörgő lelkünk szava (Erkölcsei beszéd: Mít adjon nekünk Jézus?)

Bev.: A mai szentmise felajánlás utáni imájában **alázkodóan** könyörög a pap a jószívű Jézushoz. – A névnapot tehát kéréssel köszönti. De jól van ez így. Ismert: a Mester öröme a kérés, és még nagyobb boldogsága az adás. – Mít kérjünk tehát a mai napon Egyházunk imáiban?

1. Szentelje meg – áldozatunkat.

Az ember élete örök odafordulás az Istenhez. Ezekiel így int: „Azért is mindenkit a saját utai szerint ítélek majd meg, Izrael háza! – úgymond az Úr Isten. Térjétek meg és tartsatok bűnbánatot min-

den gonoszagtok fölött, és nem leszen romlástokra a gonoszság” (Ez. 18,30).

a) Természetünk vonzódása Istenhez vezet. „Ami ugyanis Istenről megismerhető, az világos előttük, mert Isten nyilvánvalóvá tette számukra. Hiszen, ami benne láthatatlan: örök ereje és isteni mivolta, a világ teremtése óta művei alapján értelemmel fölismerhető. Éppen ezért nincs mentség számukra” (Róm. 1,19-21).

b) Jézusunk parancsa – az Isten szeretetéhez irányít. „Aki nincs velem, ellenem van; aki nem gyűjt velem, szétszór” (Mt 12,30).

c) Áldozatunk – az Úrral köt egybe. „...Ugyanígy vacsora után fogta a kelyhet és így szólt: „Ez a kehely az új szövetség az én véremben, amelyet értetek ontok...” (Lk 22,20). Kérve kérjük: szálljon mindezekre az Isten áldása.

2. Szentelje meg – életünket.

De az áldozatot bemutató **ember életét akarná** istenivé alakítani. Kérjük tehát:

a) Nyilatkozzék meg az ég... „Harmatozzatok, egek, onnan felülről, és csepegiék a felhők az igazat; nyílják meg a föld és teremje a szabadítót, és legyen egyszersmind igazságosság, én az Úr teremtettem őt” (Iz. 45,8).

b) És isteni kegyelemmel telítessék az élet.

Bef.: Mintha azt imádkoznánk kérő szóval: könnyítessék és válják le rólunk a földi élet terhe, és röppenjen Jézus Szent Szívéhez az Isten embere!

*

1. (Communio) beszéd: „Választottak” és „népek”

(Dogmatikus beszéd: Az emberek megigazulása és Istenhez jutása)

„A nemzetek, melyeket alkottál, mindnyájan eljönnek, leborulnak, Uram, előtted és dicsőítik nevedet, mert nagy vagy te és csodákat művelsz, csak te vagy az Isten” (Zsolt. 85,9-10). (A Graduale 1. beszédének más alakja)

Bev.: Isten akarata az élet és az emberi élet belső gazdagítása. Belőle árad a jóság mindenre és mindenkire. Minden virág Tőle kapja szépségét, minden csillag fényét és minden folyó zuhatagozó erejét. – Az ember is lelket és élethivatást kap. A lélek szellemisége egyetemes, de a célbafutás útja és lendülete eltérő. Vannak „választottak” és „népek”. – Nagy kérdés: mit jelent ez a két szó: „**választottak**” és „**népek**”?

1. Vannak a földön egyenes hivatással és sodró kegyelemmel indulók.

Isten is ilyennek alkotta őket. Ezek a Szent Szűz, szt. Pál stb.: „**előrehívottak**”. Ezek is két csoportot alkotnak.

a) Az „**előrendeltek**” útja és célbafutása biztos. Isten ihlette Írás tanítja: „Akiket ugyanis eleve ismert, azokat előre arra rendelte, hogy hasonlóká váljanak Fia képmásához. Így lesz elsősülött sok testvér között. Akiket pedig előre elrendelt, azokat meg is hívta, akiket meghívott, azokat megigazultakká is tette, akiket pedig megigazultakká tett, azokat meg is dicsőítette” (Róm. 8,29-30). Az értelem elfogadja. – Szuverén az Isten, tehát teremthet ilyen embert. Amint teremthetett angyalt, úgy teremthetett biztosan hazatérő és Isten kegyelmének erejével elragadott embert.

b) A „**választottak**” eltévelyedhetnek. Az Írás mondja: „...az Isten előtt történő megigazulásról a Jézus Krisztusban való hit által, melyben minden hívő részesül, Krisztusban való hit által. Ebben nincs különbség. Mindnyájan vétkeztek ugyanis és nélkülözik Isten dicsőségét. Kegyelme jóvoltából azonban ingyen történik megigazulásuk Jézus Krisztus megváltása által” (Róm. 3,22-24). – Az értelem elfogadja. Ok: Isten mindenható a jó különféle fokait tekintve.

2. Isteni hivatással és lélekméccsel utat keresnek.

a) Lelkük Isten adta fény. Mindenki az Isten népe. „Talán csak a zsidóké az Isten, s nem a pogányoké is? Bizony a pogányoké is. Hiszen ugyanaz az Isten teszi megigazulttá a hívő körülmetéltet és hite által a körülmetéletlent” (Róm. 3,29-30). – Mindenki reátalálhat. „Ami ugyanis Istenről megismerhető, az világos előttük, mert Isten nyilvánvalóvá tette számukra. Hiszen, ami benne láthatatlan: örök erejé és isteni mivolta, a világ teremtése óta művei alapján értelemmel fölismerhető. Éppen ezért nincs mentség számukra” (Róm. 1,19-21).

b) Isten hívása – indító erő. Mindenki **szerinte** élhet. „Amikor a pogány a törvény híján a termé-

szet szavára teszi meg a törvényben foglaltakat, törvényhiányában önmagának törvénye. Ezzel igazolja, hogy a törvény követelménye a szívébe van írva, amiről lelkiismerete tanúskodik és önítélete is, mely hol vádolja, hol fölmenti” (Róm. 2,14-15). „Ezért mondom nektek: Sokan jönnek napkeletről és napnyugatról és letelepednek Ábrahám, Izsák és Jákob mellé a mennyek országában” (Mt 8,11).

c) Isten kegyelme – hazasegítő adomány. Jól mondja részletezve az Írás: „Harcot indítanak a Bárány ellen, de a Bárány, aki uralkodóknak Ura és királyoknak Királya, legyőzi őket meghívott, kiválasztott és hűséges szövetségeseivel” (Jel. 17,14). És fenségesen mondja a Mester: „Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből az akolból valók. Azokat is ide kell vezetnem. Hallgatnak szavamra: egy akol lesz és egy pásztor” (Jn 10,16).

Bef.: Az első csoportot ragadja, vagy erősen vonzza az Úr, a második csoportot Magával viszi az Úr Egyszülöttje. – Mindenki hazatérhet, mert jó az Isten!

2. (Communio) beszéd: Miben érzem teljes jóságodat?

(Erkölcsei beszéd: Az isteni Jóság fényvetése)

Bev.: Kérdéssel kezdem és így csatlakozom a felajánlás szövegéhez mondván: miben érzem én, a föld szegény zarándoka az ég Ura jóságos és szóró gesztusú szent kezét? Azt látom, hogy gyönyörűséges az Isten kertje, de ilyen szépségesnek látom-e az Isten „emberlélek” kertjét? – Miben érzem tehát az Ő jóságát?

1. A lélek gazdagításában...

Az első felelet – a lélek felé fordítja a figyelmet. Mégpedig magának a léleknek belső **léttartalma** és nem jóságának kivetítődése.

a) Képed lettem. Ez az első. Mit jelent ez? **Szellemiséget**, amely értelem, akarat és halhatatlanság hordozója. „Meg is teremté az Isten az embert: a maga képére teremtette, férfiúnak és asszonynak teremtette” (1Móz. 1,27).

b) Isteni természetben részesültem. De felfokoztad jóságodat. Egyszülöttedet adtad, hogy **újjászületvén** isteni legyen a természetünk.

2. Az irgalmas bocsánatban...

De ilyen maradt-e és így élt-e a föld zarándoka? Ádám és én? – De te, Uram, mit ígértél?

a) Bocsánatot ígértél és adtál az emberiségnek. Ez a bűnbeesés utáni szentígéret. „Ellenségeskedést vetek közéd és az asszony közéd, ivadékod és ivadéka közéd: Az széttiporja fejedet, te pedig sarka után leselkedel” (1Móz. 3,15).

b) Bocsánatot adtál nekem, a szegény személyes bűnösnek. Magad osztottad a bűnbocsánatot – az embereknek. „Ott egy hordágyon fekvő bénát hoztak elébe. Hitük láttára Jézus ezekkel a szavakkal fordult a bénához: „Bízzál fiam! Bocsánatot nyertek bűneid” (Mt 9,2). Bűnbocsátó hatalmat adtál tanítványodnak: „Akinek megbocsátjátok bűneit, bocsánatot nyert, akinek pedig megtartjátok, az bűnben marad” (Jn 20,23). – És nekem is igen gyakran bocsátottad meg bűneimet.

3. Végül szeretettel Magadhoz ragadtad az isteni lelkeket.

Szereteted sodra ez a munka.

a) Földi életben. „Én pedig, ha fölmagasztalnak a földről, mindent magamhoz vonzok” (Jn 12,32).

b) Örök életben. „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23). Íme! Így örvénylik a „nagyvilágban” és a „kisvilágban” a jóság áramlása.

Bef.: Összefoglaló feleletbe fogom, hogy miben érzem jóságodat, Istenem. Lelkemet gazdagítva – isteni természetű, életem bűnbocsánattal áldva – képedet tükröző és örök Szereteted – örök életet biztosító. Ez a jóság árad felém.

*

1. (Postcommunio) beszéd: **Omnia – in honorem Jesu!**

(Erkölcsei beszéd: Mit adjunk Jézusnak?)

Bev.: Jézus az Isten angyala által hirdette égi Követ, aki mindennél nagyobb, az Isten szeretetének üzenetét, majd a megváltás ajándékát hozta. – Mit adjak én viszonzásul Megváltó Jézusomnak?

1. Megváltott életemet.

Lelkem az én igazi értékem, mert testem csak háza az Isten képét sugárzó lelkemnek.

a) Lelkem, a **szellem**, legyen – az örök Szellemé. Hozzá szálljon, Vele éljen és Belőle merítsen. „Amint kívánczik a szarvas a forrás vizéhez, úgy kívánczik lelkem tehozád, Istenem!” (Zsolt. 41,2). Ez a megváltandó élet!

b) De Hozzá **hasonuljon!** – Ez a természet közösségén alapul és tevékeny életvirágzásban bontakozik ki. Ez a megváltott élet. „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

2. Boldogított örök életemmel.

De teljes-e az ember élete a földön? Ez csak átmeneti otthon. „Hiszen itt nincs maradandó hazánk, inkább az eljövendő után vágyódunk” (Zsid. 13,14). Az ég a hazánk, ott virágzik a lélek.

a) Kínálom neki a földiek nyomán bontakozó életemet. „Istennek ugyanis azaz akarata, hogy feddhetetlen étellel elnémítsátok az okatlanok tudatlanságát” (2Pét. 2,15) és: „...eleven kövek módjára ti is lelki templommá, szent papsággá épültök, hogy Jézus Krisztus által Istennek kedves lelki áldozatokat mutassatok be” (1Pét. 2,5). Ez a lélek átadás.

b) Neki ajánlom örök boldogságomat. Ez a Szeretethez való bele olvadás. „Most megmarad a hit, remény, szeretet, ez a három, de köztük a legnagyobb a szeretet” (1Kor. 13,13).

Bef.: Jézus áldása és szeretete áldóan felém áramló, és Jézus állandó lélektartalmam.

* * *

B/ rész – b/ csoportja: az Evangéliumhoz fűzött gondolatok

Az Újév utáni vasárnap e csoportjához idesorozhatók az Újév napján és a mai ünnepen a jelleget érintő, továbbá a mai Szentleckéhez írt beszédvázlatok nagy része, amely a **Jézus szent nevének** tiszteletéről szól. – Találunk tehát a két jelzett ünnep beszédeiből alkalmazható beszédeket. De annak jelzésül, hogy még szélesíthető ez a terület, itt is közlünk néhány rövid beszéd/vázlatot. – Fontos megfigyelés: az Újév és a mai ünnep evangéliumi szövege azonos. A szöveg pedig így szól: „Nyolc nap múltán, amikor a gyermeket körülmetélték, a Jézus nevet adták neki. Így nevezte őt az angyal, mielőtt fogantatott” (Lk 2,21).

Lássunk mégis néhány vázlatot.

Különálló beszédek

1. (Újév utáni vasárnap) beszéd: Készülődés jó apánk névnapjára

(Erkölsi beszéd: A névnapra készülő család)

Bev.: Minden drága kis családban nagy a mozgolódás akkor, amikor az édesapa névnapjára készül a gyereksereg. Sok a tanulás, nagy a titkolódzás és bizalmasan elrejtett az ajándékvásárlás... Mindez azért, mert kifejezést keres a hálás szeretet. Mindez azért, mert hálás akar lenni a gyereksereg. – De van-e **nagyobb névünneplés**, mint az embercsalád Atyjának, a drága **Jézusnak névnapja**? Kérdezem tehát, hogyan készüljön fel erre a hálával telített hívek együttese?

1. Tanuljuk meg a tisztelet dalát... Röviden azt jelenti: hódolatos örömdalt csendítsen **életünk**.

a) Az isteni Mester tiszteletére ugyanis kell készülnie az embernek. Mégpedig étellel! Ezért olvasuk: „Tanuld meg: hol az okosság, hol az erő, hol az értelem, – hogy azt is megtanuld: hol a hosszú élet és a jólét, hol a ragyogó szem és a béke?” (Bár. 3,14).

b) És – magától a Mestertől tanulva – **Jézusunk ünneplésére** úgy készül az ember, ahogyan az isteni Tanító akarja. Szavai ezt írják elő: „Vegyétek magatokra igámat és tanuljatok tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű, – és nyugalmat találtok lelketeknek” (Mt 11,29). Lám! Nem szó, nem beszéd, nem is csak áldozat, hanem szívet-lelket kínáló **szeretet**.

2. És végezzük a titokzatos lélektisztogatás munkáját.

Az Urunkat tiszta lélekkel kell ünnepelnünk, azért lelkünk tisztításával is foglalkozunk. – De mi ennek részletes módja?

a) Idetartozik – a bűnbánat szentsége. Kutatva kutasd: vajon tiszta-e a lelked az Úr Jézus névnapján?! Tisztítsd tehát!

b) Idetartozik az isteni természet virágzásával ékítés (Oltáriszentség). Öltözzél „fehérbe”, hogy díszes lélek köntösben, a kegyelem ékével ékítve várd és vedd az Urat.

3. Végül pedig a hálás szeretet ajándékait gyűjtögetjük.

De mit vihetünk majd az égi Mesterünknek? Ez a kérdések kérdése. Feleljünk reá mondván:

a) Virágzó életet. Sziromhullató virágnál is értékeesebb: „Virul majd az igaz, mint a pálma, gyarapszik, mint a Libanon cédrusa” (Zsolt. 91,13/).

b) De folytatólagosan mondjuk: díszes lélekszentélyt. Olyant, ahol lakozik az Úr, és amelyet így jellemez az apostol: „Nem tudjátok, hogy Isten temploma vagytok és Isten Lelke lakik bennetek?” (1Kor 3,16). Itt lakhat, és innen együtt mehetünk Atyánk országába. „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23).

Bef.: De – mindent egybefogva – kérdezzük: mit jelent mindez a lelki erőfeszítés? Boldogságot a szerető és szeretett Mester „örök otthonában” és lélekörömet – a földi ember életében.

2. beszéd: A jó atya készülődése – saját névnapjára

(Erkölcsei beszéd: Az édesapa készülődése)

Bev.: A készülődő napokban mindenki tevékeny, csak az édesapa csendes és néma... De semmiféle belső mozgalom nincs az ő lelkében? Figyeljük csak jobban, hogy ennek alapján az Úr Jézus lelkének mozgalmát is lássuk. – Milyen mozgalom van az atya lelkében?

1. Első gesztusa a néma várakozás.

a) A földi családatyát jellemzi a várás mozzanata. Figyeli és várja övéinek készülődését. Lát és „nem lát”. De igen-igen örvend.

b) És az Úr Jézus lelkét mi jellemzi? Figyelő és váró: mit készít számára szeretett gyermeknépe? Mert a hálát és a szeretetet Ő is igényli. „Jézus megkérdezte: „Nem tízen tisztultak meg? Hol a többi kilenc? Nem akadt más, aki visszajött volna, hogy hálát adjon Istennek, csak ez az idegen?” (Lk 17,17-18).

2. A második gesztusa az áldozatos gyűjtés.

Azt is mondhatjuk: a kis család és a nagy család atyja gondosan készülődik az üdvözlésre. De hogyan?

a) A családban valóban mi a helyzet? Látszólag olyan ünneplésben lesz része, amelyben ő kap. Szeretetet, ajándékot, hálát. De valóban még többet ad... Ő már előre gyűjtött, hogy ezen a napon gazdag legyen a bőségszarú.

b) És az Úr Jézus családjában? Ő is kap... Hálát és köszönetet. De valóban mindent halmoz, szór és ad. Kegyelmet, indító lendületet, istenivé teremtő szeretetet. Igaz reá az Írás: „...szolgai alakot fölve kiüresítette önmagát és hasonló lett az emberekhez” (Fil. 2,7).

Bef.: Mi tehát az Úr Jézus névnap készülődése? Várás a gyermekekre, hogy bőségesebben adhasson gyermekeinek.

3. beszéd: A jó édesapa névnapján

(Erkölcsei beszéd: A névünnep hangulata)

Bev.: Az ünnepeket piros betűvel jelzik a kalendáriumok. A család édesatyjáért szintén ilyené festik a gyermekek az ő napját. – Hogyan ünnepeljük ezt a napot?

1. Ünnepi köntösünk.

a) Akkor külsőségben ilyen a ruhánk, ha a földi atyát ünnepeljük.

b) De lélek-köntöst öltünk magunkra, ha édes Jézusunk névünnepét tartjuk. „Mint Isten szent és kedves választottjai, öltsetek magatokra szívbeli irgalmat, jóságot, alázatosságot, szelídséget és türelmet” (Kol. 3,12).

2. Ünnepi a hangunk.

a) Kicsi családjunkban dalol a gyermek és szavaltatot mond az apróság.

b) Nagy családjunkban zengő ének a tiszteletünk, és az Úr házában csengő dala lélekörömünk. Követjük az Írás tanácsát: „Dicséritek az Urat mind, ti nemzetek, dicséritek őt valamennyien, népek!” (Zsolt. 116,1).

c) És pengően muzsikál a hangszerünk. Olyan módon, mint a Jelenések könyve írja az égi karok szent és dicsősítő együttérzéséről: „Aztán szózatot hallék az égből, mint nagy vizek zúgását s mint erős mennydörgés robaját. A szózat, melyet hallottam, úgy hangzott, mint mikor hárfások hárfáikat pengetik” (Jel. 14,2).

3. Ünnepi az asztalunk.

Olyan különös az, hogy az ünnepi asztal – az atya tisztelete, pedig az asztal „terhe” – az atya áldozatos munkájának gyümölcse.

a) Látszólag mi adunk, pedig valóban mi kapunk. – A kicsi családban csak **terítők** vagyunk, és a megtisztelt atya a **teríték** szerzője.

b) Az Úr asztalának terítéke pedig az égi Atya legnagyobb ajándéka. Ő – **Önmagát** adja és égi asztalán Szent Testét és Vérének kínálja. „Aztán kenyeret vett kezébe, hálát adott, megtörte és ezekkel a szavakkal adta nekik: „Ez az én testem, amelyet értetek adok. Ezt cselekedjétek emlékezetemre.” Ugyanígy vacsora után fogta a kelyhet és így szólt: „Ez a kehely az új szövetség az én véremlében, amelyet értetek ontok” (Lk 22,19-20). Ez az asztal – valóságos égi Eledel kínálása.

Bef.: Mikor lesz tehát legnagyobb a mi ünnepünk? Ha az ünnepi köntös és ünnepi beszéd mellett az Úr asztalának drága vendégei is lehetünk.

* *

Beszédláncok

Most olyan rövid beszédvázlatokat közlünk, amelyek bizonyos viszonylagos szempontok alá foglalják a beszédtevételeket. – Mivel **Jézus életünk központja**, azért az egész beszédcsoportozatnak ez a gondolat lehetne az alapkérdése: kicsoda és hogyan tartozik az Úr Jézus Krisztushoz?

I. beszédlánc címe: **Hogyan tartozik Jézus az égi Atyához?**

1. beszéd: **Jézus az Isten Igéje**

(Dogmatikus beszéd: Jézus az Ige)

Bev.: Kérdezzük, hogy milyen a lénytani viszony az Atya és a Fiú között?

1. **Ő az Isten Igéje.**

„Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige” (Jn 1,1).

2. **És az Ige az Isten Fia.**

„Akkor a mennyből ez a szózat hangzott: „Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik” (Mt 3,17).

Bef.: Emelje ki: de egy az Isten!

2. beszéd: **Jézus az Isten Egyszülöttje**

(Dogmatikus beszéd: Jézus az Isten Egyszülöttje)

Bev.: Kezdjük azzal: egy az Isten, és hármassal az élő Személye. Tételünk ereje a kinyilatkoztatás: „Menjetek, tegyetek tanítványommá minden népet, kereszteljétek meg őket az Atya és Fiú és Szentlélek nevében” (Mt 28,19).

1. **Kinyilatkoztatásunk tanítja.**

„Az Ige testté lett, közöttünk lakott, láttuk dicsőségét, az Atya Egyszülöttének dicsőségét, akit kegyelem és igazság tölt be” (Jn 1,14). „Isten szeretete abban nyilvánult meg, hogy egyszülött Fiát küldte a világra, hogy általa éljünk” (1Ján. 4,9).

2. **Értelmünk ellentmondónak nem látja.**

Lényege az: egy az Isten, de három a Személy (szt. Ágoston kísérletezése: „Lét, Értelem, Akarat”).

Bef.: Alkalmazzuk az igazságot: mi is Isten fiaivá születhetünk. „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12).

3. beszéd: **Jézus az Isten tervének megvalósítója**

(Dogmatikus beszéd: Jézus a Messiás)

Bev.: Érintsük a tételt: Isten tervei kifelé valósulnak. A tárgyalás részletezze az Isten tervét az ember életét tekintve.

1. Képére teremti.

„Meg is teremté az Isten az embert: a maga képére, az Isten képére teremtette, férfiúnak és asszonynak teremtette” (1Móz. 1,27).

2. Szabaddá tett, elesettet el nem veti.

„Ellenségeskedést vetek közéd és az asszony közé, ivadékod és ivadéka közé: Az széttiporja fejedet, te pedig sarka után leselkedel” (1Móz. 3,15).

3. Megszentelő tervét az Egyszülött véghezviszi.

„Amint Jézus az ecetet megízlelte, így szólt: „Beteljesedett!” Aztán lehajtotta fejét és kilehelte lelkét” (Jn 19,30).

Bef.: Állapítsuk meg, hogy az Isten tervét szolgálja – az Istenember.

*

II. beszédlánc címe: Hogyan tartozik az Ószövetséghez Jézus?**1. beszéd: Jézus, az ígért Megváltó**

(Biblikus beszéd: Az Ószövetség várakozása)

Bev.: Jellemezzük az Ószövetséget mondván: **várakozás ideje.**

1. Messiásról szól az Írás szava:

„Gyermek születik ugyanis nekünk, és Fiú adatik nekünk, s a fejedelemség az ő vállára kerül, és leszen az ő neve: Csodálatos, Tanácsadó, Isten, Hős, az örökkévalóság Atyja, a béke Fejedelme. „Növekszik majd uralma, s a békének nem leszen vége; Dávid trónján és országa fölött fog ülni, hogy igazságos ítélettel megerősítse és megszilárdítsa mostantól fogva mindörökké; a seregek Urának féltő szeretete műveli majd ezt!” (Iz. 9,6-7). „Pedig ő a mi gonoszságainkért sebesített meg, a mi bűneinkért töretett össze; a mi békességünkért van rajta a fenyíték, s az ő kék foltjai által gyógyultunk meg... Feláldoztatott, mert ő maga akarta, és nem nyitotta meg száját; viszik, mint a juhott leölésre, és mint nyírója előtt a bárány, elnémul, és meg nem nyitja száját” (Iz. 53,5 és 7).

2. Jézusban teljesedik az Írás igazsága:

„Minden pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr a próféta szavával mondott: „Íme a szűz méhében fogan és fiút szül, és Emmánelnek fogják hívni” Ez azt jelenti: Velünk az Isten” (Mt 1,22-23). „Így beteljesedett Izaiás próféta szava” (Mt 4,14). „Nem mindnyájatokról mondom ezt: ismerem azokat, akiket választottam. De be kell teljesednie az Írásnak: „Ki megosztotta kenyérem, sarkát emelte ellenem” (Jn 13,18).

Bef.: Mondjuk ki, hogy Őt várták és Őt be nem fogadták.

2. beszéd: Jézus a megérkezett Megváltó

(Dogmatikus beszéd: Jézus – a Megváltó)

Bev.: Érintsük ezt a gondolatot: Isten terve a megváltás égi ajándéka.

1. A nemzetéhez jött...

Maga mondja: „Küldetésem csak Izrael házának elveszett juhaihoz szól” (Mt 15,24). De így magyarázza: „Aki titeket befogad, engem fogad be, aki pedig engem befogad, azt fogadja be, aki küldött engem” (Mt 10,40).

2. De mindenkit megváltott.

„Bocsásd el most szolgálodat, Uram, szavaid szerint békességben, hiszen már látták szemeim az üdvösséget, melyet minden nép számára rendeltél” (Lk 1,29-31). „Az Isten előtt történő megigazulásról a Jézus Krisztusban való hit által, melyben minden hívő részesül. Ebben nincs különbség” (Róm. 3,22). „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12). „Én pedig, ha fölmagasztalnak a földről, mindent magamhoz vonzok” (Jn 12,32).

Bef.: Mondjuk erővel: boldogan imádjuk Megváltónkat!

3. beszéd: Jézus, az áldozatos Megváltó

(Dogmatikus beszéd: A Megváltó áldozatot mutató)

Bev.: Az Istenember szerepe jellemezhető. Az **emberi természet** lehetővé teszi az áldozatos megváltást.

1. Életáldozat – a legnagyobb szeretet.

„Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért” (Jn 10,11).

2. A Mester szeretete – életáldozat.

„... nem múlandó dolog, ezüst vagy arany váltott meg öröklött, értéktelen életmódokból, hanem a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak drága vére” (1Pét. 1,18-19).

Bef.: Színeztessék ez a szent szöveg: „Feláldoztatott, mert ő maga akarta, és nem nyitotta meg száját; viszik, mint a juhot leölésre, és mint nyírója előtt a bárány, elnémul, és meg nem nyitja száját” (Iz. 53,7).

*

III. beszédlánc címe: Hogyan tartozik az Újszövetség Jézushoz?

1. beszéd: Jézus, az Újszövetség kiinduló pontja

(Erkölcsei beszéd: Az időszámítás)

Bev.: A „kezdő jelentőségét” értelmezzük...

1. Jézus születése – élettörténelem zárás.

Eddig Róma alapítási éve volt a kezdet.

2. A betlehemi éjszaka történelem kezdés.

Ezt tekintve – az örök Róma alapítás lett a kezdet.

Bef.: Magyarazzuk a „Kr.u.”: Krisztus után kifejezést.

2. beszéd: Jézus az Újszövetség Áldozata

(Dogmatikus beszéd: Újszövetségi áldozat)

Bev.: Említsük meg, hogy eddig **tárgyak** voltak az áldozatok, most a **Személy** az áldozat.

1. Jézus a Golgotán véres Áldozat.

2. Jézus a szentmisében vérnélküli Áldozat.

Bef.: Utaljunk rá, hogy ez az Áldozat örök életet hozó és örök áldozat.

3. beszéd: Jézus az Újszövetség emberének Üdvözítője

(Dogmatikus beszéd: Az Üdvözítőnk!)

Bev.: Kezdjük ezzel a gondolattal: Aki Istennek áldozat, az az embernek üdvössége. – A tárgyalásban rá kell mutatni az áldozatok értékére.

1. Lehetőséget megszerezte.

a) A megváltás az eredendő bűn törlése.

b) A megváltás az üdvözülés lehetősége.

2. Az egyén megváltását kegyével szorgalmazza.

a) Istenfia – kegyelmet szerzett.

b) Emberfia – a kegyelemmel isteni életet teremthet.

Bef.: Vonjuk egybe a mondottakat ebbe a szóba: **Üdvözítőm!**

*

IV. beszédlánc címe: Hogyan tartozik az egyéni életemhez Jézus?

1. beszéd: Jézus az én Megváltóm

(Erkölcsei beszéd: Az én élethelyem)

Bev.: Kérdezem: nekem mit hozott a Megváltóm?

1. Beleszülettem a megváltásba.

2. Benne élek a kegyelem áradatában.

Bef.: Így a legboldogabb lehetek és diadalmas életet élhetek: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

2. beszéd: Jézus az én erőforrásom

(Erkölcsei beszéd: Az én erőforrásom)

Bev.: Idézzük az Írást: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad és én őbenne, az bő termést hoz. Hiszen nélkülem semmit sem tehetek” (Jn 15,5).

1. Mindent kapok.

a) Testi javakat.

b) Lelki kincseket.

2. Mindent értékesíthetek.

a) Lehetek tökéletes isteni ember.

b) Leszek örökké boldog mennyei ember.

Bef.: Így valósul János szövege: „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12).

3. beszéd: Jézus az én örök életem

(Dogmatikus beszéd: Örök életem)

Bev.: Az élet végső kibontakozása fejtegetendő. „Élettenger” várja a csermelyt is...

1. Jézussal éltem a földön.**2. Jézussal élek az égben.**

Bef.: Ez a szent szöveg értelmezendő: „Élek ugyan, de nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal. 2,20).

*

V. beszédlánc címe: Hogyan tartozik az én Egyházam Jézushoz?**1. beszéd: Jézusom – az alapítója**

(Dogmatikus beszéd: Az Egyház alapítása)

Bev.: Felvethető a kérdés, hogy alapított-e egységes és tanítását fenntartó szervezet a Mester?

1. Egyházat alapított.**2. Pétert tette látható fejévé.**

Bef.: Értelmezzük a karám, a nyáj és a pásztor szerepét...

2. beszéd: Jézusom a fenntartója

(Dogmatikus beszéd: Az Egyház őre)

Bev.: Kiemelendő, hogy az Egyház nem különálló szervezet, hanem Jézussal élő egység.

1. Jézus az Egyház Feje.**2. Jézus az Egyház örök irányítója.**

Bef.: Fejtegethető: azért nem vehetnek erőt rajta a pokol kapui.

3. beszéd: Jézusom az átváltoztatója

(Dogmatikus beszéd: Hogyan „alakul” át az Egyház?)

Bev.: Az Egyház tagjairól kellene szólni. Azután a tárgyalás beszélhetne az átalakulásról. – Hogyan alakul át az Egyház?

1. Küzdő Egyházként a földön.**2. Szenvedő Egyházként adja az elégtételt a túlvilágon.****3. Diadalmas Egyházként örvend Isten örök házában.**

Bef.: Foglaljuk egybe mondván: boldog ember az, aki a végcélban diadalmaskodik Jézus közelében.

* * *

B/ rész – c/ csoportja: a Szentlecke szövegére írt beszédek

A Szentlecke szövege így szól: „Ekkor Péter Szentlélekkel telve így válaszolt: „Népünk előljárói és ti vének (halljátok)! Ha ma egy nyomorékon gyakorolt jótett miatt azért hallgattok ki minket, hogy vajon mitől is gyógyult meg, hát tudjátok meg ti mindnyájan és Izrael egész népe, hogy annak a názáreti Jézus Krisztusnak segítségével áll ez itt előttek egészségesen, akit ti keresztre feszítettetek, de akit Isten föltámasztott halottaiból. Ő az a kő, amelyet ti, az építők elvetettetek, de mégis szegletkővé lett. Nincsen üdvösség senki másban, mert nincs más senki az emberek között az ég alatt, akiben üdvözülünk lehetne” (Ap.Csel. 4,8-12).

Miről szólunk itten? Kötve a Szentleckéhez, arról az isteni erőről beszélhetünk, amely az apostolok lelkét betöltötte. De itt is olyan formában, hogy érezzük, hogy végül is minden csodatett Krisztus Urunk erejében történik. – Így azután rátérhetünk **itt is az Úr nevének értékelésére**. Azután kézenfekvő a **szegletkő** gondolata, amely itt egy-egy beszédben nyerhet kifejezést és később beszédláncszerű egybefonódást is kaphat. Hasonlóan és ugyancsak tétel lehet a mi **üdvösségünk** problémája, és végigvezethetjük saját életünkön és igazolhatjuk, hogy Jézus neve kísér egész életünkön át, és így „örök Utitársunk” az élet Mestere. – Fontos, hogy szövegeinket úgy alkalmazzuk, hogy diadalmas és örvendétes lélek csendüljön ajkunkon. Híveinket is erre hangoljuk! – Lássuk most a beszéd/vázlatokat és a beszédlánc/tervezeteket egyenként.

Különálló beszédek

1. (Újév utáni vasárnap) beszéd: A Lélek lendülete

(Erkölcsei beszéd: A Lélek hatása)

Bev.: Amikor szent Pétert megihlette a Szentlélek, olyan telített volt a lelke, hogy médusok, frigiaiak, görögök értették tüzes beszédét (Lásd: első beszéde pünkösöd után). – De ez az isteni adomány nem egyszer történő kegyelemmaradás, hanem **állandóan folyó** isteni ajándékozás. Azért kérdezhetjük: mi történik mi velünk, ha betölti életünket az Isten Lelke?

1. Ez az égi ajándék sem marad elzárt égi kincs, hanem ereje kicsordul a lélek peremén.

De ennek birtoklására elő kell készülnie az emberi léleknek.

a) A Lélek megnyerése – a meginduló lépések elseje. Hogy ezt a kegyet vegyük, arra biztos alap a tiszta lélekszentély megszerzése. „Nem tudjátok, hogy testetek a bennetek lakó Szentlélek temploma, akit Istentől kaptatok? Nem tudjátok, hogy nem vagytok a magatokéi? (1Kor. 6,19). Ámde ezt a Lélek ajándékaiért való fohászkodás segíti elő. A Mester ígéri, hogy elküldi... „Mikor eljön a Vigasztaló, akit az Atyától küldök nektek, az Igazság Lelke, aki az Atyától származik, Ő tanúságot tesz rólam” (Jn 15,26). De az ember áhítozza, hogy vehesse... „Ezek odaérkeztek után imádkoztak értük, hogy rájuk szálljon a Szentlélek” (Ap.Csel. 8,15).

b) A Lélek bírásának azután ezek az életben észlelhető jegyei: mivel magunkat betölt isteni erővel és így másokat is indíthatunk isteni kegyelmi bőséggel, azért isteni a látásunk és szeretet a sugárzásunk. Továbbá imádságos az **ajkunk**, és Isten-dicsőítő a **lelkünk**. „Kérlek titeket, testvéreim, a mi Urunk Jézus Krisztusra, s a Szentlélek szeretetére, támogassatok értem mondott imádságokkal az Istennél” (Róm. 15,30).

2. Az isteni Léleknek lelket átizzító ereje átömlik a hallgató lelkén.

Ez a rész – életre nevelés szempontjából – igen fontos. Sőt tevékeny szolgálat miatt az elsőnek érvényesítése; és ezért még fontosabb. Magam lehetek ugyanis szent „kegyelmi tartály”-lélek és nem maradhatok egyszerű „helyzeti energia gyűjtő”. Nem lehetek „leideni palack”, amely gyűjt és megőríz. Az Úr Lelkének tevékeny az **ereje**. Kikívánkozik belőlem: gondold csak meg az Írás szavait: „Amikor tehát odavezetnek és átadnak nekik (bírósnak), ne töprengjetelek előre azon, hogy mit mondjatok, hanem azt mondjátok, amit Isten sugall nektek abban az órában. Hiszen nem ti vagytok, akik beszéltek, hanem a Szentlélek” (Mk 13,11). És pedig így azért követelődik, hogy eljuttassa ahhoz

is, aki nem növekedik és nem igényeskedik; azért, hogy a Lélek-vétel vágyát feltüzelje és olyan módon izzítsa, hogy a „tudatosított Lélek-vétel” elhessegesse a bizalmatlankodás lelkét és örömmel fogadja a szükséges isteni kegyelmet. Szinte **elemi lendületet** vesz a nagy nekifeszülés, mert ilyenné, **sugárzóvá** alakította az embert az Isten! Így élhetjük a **kegyelemközvetítő** életet. Magunk birtokoljuk és mások lelkébe juttatjuk.

Bef.: Vigyük magunkkal hasonlóképpen azt a legendát, amely szerint a tűz – a „kövekben” lakik... De valóságban is igaz ez a „pogány mese” (Prométheusz rejtette oda!), mert tényleg a csiholt kövek szikrát pattantanak... A hasonlat így folytatandó: a Lélek tüze is elrejtett erő. Szent adományként a lélekben lakik, de a túlradó szeretet és öröm lendületével erővel kitor a lélekből és emberlelkeket világít, hevít és izzít. Az igazság tehát ez: minket „isteniesít” a Szentlélek, és a lelkünkön át sugárzó isteni Szeretet megszenteli embertestvéreinket is. Íme! Ez a bennünk élő Szentlélek ereje!

2. beszéd: Zengő szó – mindenkire

(Erkölcsei beszéd: Péter tanít)

Bev.: Az 1918-as háború végén felhangzott egy így címzett politikai beszéd: „Mindenkire!” – A diplomácia akarta nyíltan megjátszani népek életét irányító kártyajátékát. – A „Galileai” már 1900 évvel ezelőtt mondotta ezt a beszédet; de nem a **földi életkeret** megkönnyítését, hanem az **örök élet elnyerésének** módozatait akarta hirdetni. – De szól-e később is ez a zengő beszéd? **1. Beszél az egyszerű halász ajka.**

a) Azt tanítja, amit hallott és így a Mester tanítását továbbítja. Ennek alapüteme pedig így hangzik: „Mit ér az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de lelke kárt szenved?” (Mt 16,26).

b) Elmondja, amit tovább adni kötelessége. Ezért szól a Lélekkel áldott Péter mondván: „Zsidó férfiak és Jeruzsálem minden lakója! Vegyétek tudomásul és figyelemmel hallgassátok szavamat! Nem részegek ezek, ahogy azt ti gyanítjátok, hiszen a napnak harmadik órájában vagyunk, hanem ez az, amit megmondott Jól proféta: Így szól az Isten: Ez történik majd az utolsó napokban: szétárasztom minden emberre Lelkemet, fiaitok és lányaitok profétálni fognak, az ifjak látomásokat látnak, s álmodnak a vének. Még szolgálaimra és szolgálóimra is kiárasztom Lelkemet azokban a napokban, hogy profétai szót hallassanak...” (Ap.Csel. 2,14-18).

c) És végül teszi azt, amit a Mester parancsolt. „Menjetek tegyetek tanítványommá minden népet, kereszteljétek meg őket az Atya és Fiú és Szentlélek nevében” (Mt 28,19). – Ahogy a Mester az áldozatot rendelte: „Ezt cselekedjétek emlékezetemre” (Lk 22,19). – Mindezt az **egyszerű halász** teszi. Nem keresi a tudós nyelvét! Nem hallgatja el a saját gyengeségét! Azért írhatja le részletesen a tanítvánnyal, hogy ebből a gyengeségből merítsen bizakodást a gyarló ember. „...Erre már átkozódni és esküdni kezdett: „Nem ismerem azt az embert, akiről beszéltek. „Tüstént megszólalt a kakas másodszer is. Péternek ekkor eszébe jutott Jézus szava: „Mielőtt a kakas kétszer szól, háromszor tagadsz meg engem.” Erre sírva fakadt” (Mk 14,71-72). Csak a közvetlen élet eseményeit mondja, amely végül is olyan **zengő életigazság** lesz, amely **mindenkinek** életét az örök partok felé irányítja. A „mindenek Ura” szól halász ajkakon a modern emberhez.

2. És telítetik a tudós lelke.

a) A **tudósok** – az élet értelmének keresői (Carrel: „Az ismeretlen ember”). Diogenész pedig az **igazi embert** kereste.

b) Az **egyszerű halász** Mesterének élő hangszórója. Szinte azt mondhatnók: ezek a hangok a felelet adó visszhangok, amelyek égi Atyjuk újított csengésében zengik az életigazságokat.

c) És a kérdés-felelet egybecsengésének mi az eredménye? Felfigyel a tudós, és megnyugvást talál a lelke. „Nyugtalan az én lelkem, míg Benned meg nem nyugszik, Uram” (Szt. Ágoston). – És aki más szellemi választ ad önmagának? Az egyelőre **saját útján jár**, míg végül is az igazi ösvényre akad (Strindberg, Claudel, Bourget, Bergson, Papini stb.).

Bef.: Minden patak, csermely – a tengerbe ömlik. Mikor történik ez? –Idő nem számít. De a tény a döntő. Az élet szellemi kohója dolgozik, az ember lelki értékei kiforrnak, és csak a sötétlelkű kételkedik abban, hogy az igazságé a diadal. – Bár hallgatva követné mindenki ezt az igazságot, akkor felfigyelne erre a „természet tanításra” az ember, és színében változnék meg az egész világ! Ekkor a „mindenkire” intézett szó eredménye az volna: **egyetlen** Atyához térne az egész embernyáj.

3. beszéd: Üdvünk gyökere

(Dogmatikus beszéd: Jézus a mi életünk értéke)

Bev.: Embervoltunk erősen köt a földhöz, isteni vágyunk felfelé tör az égbe. Ez az ember zarándokéletének belső dinamikája. – Így azután igaz: örök üdvünk gyökérzete a mi Urunk Jézus Krisztus. Mert hiszen Hozzá tör életünk lendülete. – Hogyan érthetjük és értelmezhetjük ezt az igazságot?

1. A földre szállt Jézus Krisztus.

a) Az Isten ígérete Őt jelzi. „Ezért mondom: Ím eljövök! A könyv élén az van írva felőlem, hogy akarodat teljesítsem. Ezt akarom, én Istenem, törvényed itt van szívemben” (Zsolt. 39,8-9/).

b) Isten szeretete Őt küldi. „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16). Majd ezt a szöveget is olvassuk: „Isten szeretete abban nyilvánul meg, hogy egyszülött Fiát küldte a világra, hogy általa éljünk... Ő szeretett minket, és elküldte Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért” (1Jn. 4,9 és 10).

c) Az Ő szeretete örök életünk televénye.

2. Hogy égi kísérővé váljék Jézus Krisztus.

a) Ego vinci mundum... „Azért mondtam ezeket nektek, hogy békességtek legyen bennem. A világban üldözést szenvedtek, de bízatok, én legyőztem a világot” (Jn 16,33).

b) Helyet készítetek nektek. „Atyám házában sok hely van... hiszen azért megyek, hogy helyet készítssek nektek” (Jn 14,2).

c) Ha én el nem megyek, mi lenne veletek? „Jobb nektek, ha én elmegyek, mert ha nem megyek el, a Vigasztaló nem jön el hozzátok. De ha elmegyek, majd elküldöm hozzátok” (Jn 16,7).

d) Vár és örök otthont biztosít. „...magammal viszlek titeket, hogy ti is ott legyetek, ahol én vagyok” (Jn 14,3).

Bef.: Életvirágzás – az örök élet. Televénye a kegyelem. Szőlőtőke a mi Urunk Jézus Krisztus. Ezt hirdeti az égi Mester: „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad és én őbenne, az bő termést hoz. Hiszen nélkülem semmit sem tehettek” (Jn 15,5).

*

– Most azután olyan beszédvázlatok következnek, amelyek **igen rövid** elindulásokat és beosztásokat kínálnak, de a részletesebb kidolgozást az **önálló** szónokra bízák. – Persze ezek is a napi Szentlecke szövegéhez kapcsolódnak. – Lássuk ezeket egyenként.

1. beszéd: Péter apostol látása

Bev.: Ha csak emberi szemmel látunk, akkor gyengék vagyunk. Ha Isten áldja szemünket, akkor erősek leszünk.

1. Emberi szemmel látva – Krisztust megtagadják.

2. Isteni kegyel áldva – az Urat magasztaljuk.

Bef.: Használjuk ezt az imát: Uram, a léleklátás és Isten dicsérés kegyét add nekem!

2. beszéd: A papi fejedelmek és a Mester

Bev.: Mit ad az embernek a **külső** hatalom?... De mit ad a **belső** és **Isten adta** lélektartalom?

1. Kicsinyek a papi fejedelmek.

2. Egyetlen nagy – a Mester.

„... tudjátok meg ti mindnyájan és Izrael egész népe, hogy annak a názáreti Jézus Krisztusnak segítségével áll ez itt egészségesen, akit ti keresztre feszítettetek, de akit Isten föltámasztott halottaiból” (Ap.Csel. 4,10).

Bef.: Az egyetlen, az igazi, a belső hatalmat képviselő Mester mellé szegődöm.

3. beszéd: A gyógyuló beteg erővétele

Bev.: Elmondható a jelzett csoda... Hogyan történt?...

1. Emberen keresztül.

„Ha ma egy nyomorékon gyakorolt jótett miatt azért hallgattok ki minket, hogy vajon mitől is gyógyult meg, hát tudjátok meg... Jézus Krisztus segítségével...” (Ap.Csel. 4,9 és 10).

2. De Krisztus erejétől.

„... a názáreti Jézus Krisztusnak segítségével áll ez itt előttetek egészségesen...” (Ap.Csel. 4,10).

Bef.: Ajánljuk magunkat az Úr egyszerű eszközének!

4. beszéd: Jézus nevének ereje

Bev.: Mi a csoda belső indító ereje? Mi a látszat és mi a valóság?

1. A názáreti ács „fia”.

„Megtaláltuk azt, akiről Mózes törvényében és a prófétáknál szó van: a názáreti Jézust, József fiát” (Jn 1,45).

2. Ég Ura, Istene.

„Simon Péter válaszolt: „Te vagy a Messiás, az élő Isten fia” (Mt 16,16).

Bef.: Végül is minden – a Krisztus.

5. beszéd: Gonosz ítézők

Bev.: Van-e életteher a gonoszul ítézők vállain?...

1. A Mester megtagadása.

„Jeruzsálem! Jeruzsálem! Te megölöd a prófétákat és megkövedezed a hozzád küldötteket. Hányszor akartam egybegyűjteni fiaidat, mint ahogy a tyúk gyűjti szárnya alá csibéit, de te nem akartad” (Mt 23,37).

2. A Mester keresztgerendája.

„Erre az egész nép így kiáltott: „Vére rajtunk és fiainkon!” (Mt 27,25).

Bef.: Térjünk ki arra, hogy az igazak számára a kereszt terhe édes teher. Mesterünk is mondja: „Az én igám édes, az én terhem könnyű” (Mt 11,30).

6. beszéd: Az emberélet alapköve

Bev.: Életünk és világszemléletünk alapokon nyugszik. De ki ez az alapkő? Ő az a kő, amelyet ti, az építők elvetettetek, de mégis szegletkövé lett” (Ap.Csel. 4,11).

1. A megfeszített Mester.

„... annak a názáreti Jézus Krisztusnak segítségével... akit ti keresztre feszítettetek...” (Ap.Csel. 4,10).

2. A feltámadás a hit döntő alapja.

„... az élet szerzőjét pedig megölték. Isten azonban föltámasztotta őt halottaiból: ennek mi tanúi vagyunk” /Ap.Csel. 3,15/.

Bef.: Különböznék az apostol szava szomorúvá válnék: „Ha nincs föltámadás, akkor Krisztus sem támadt föl. Ha pedig Krisztus nem támadt föl, hiábavaló a mi igehirdetésünk, s hiábavaló a ti hitetek” (1Kor. 15,14).

7. beszéd: Miért áll rajta a jövő?

Bev.: Fejtegessük, hogy véges alapokon állhat-e a végnélküli élet? (Eszkatológia)

1. Mert örök távlatokat nyitott.

„Boldogok a lélekben szegények: övék a mennyek országa” (Mt 5,3). „Boldogok a tisztaszívűek: ők meglátják Istent” (Mt 5,8).

2. Mert örök távlatokat valósított.

„Ha Jézus, mint ahogy hisszük, meghalt és föltámadt, akkor Isten azokat is, akik Jézusban hunytak el, vele együtt föltámasztja” (1Tessz. 4,14).

Beszédláncok

Most **három** beszédlánc röviden közölve következik, mert kifejtésük nagyon sok helyen szerepel.

I. beszédlánc címe: „Hic est lapis”

„Jézus így szólt hozzájuk: „Sohasem olvastátok az Írásban: A kő, mit az építők megvetettek, szegletkővé lett. Az Úr művelte ezeket, csodálatos szemünk előtt, amit cselekedett” (Mt 21,42). „Ő az a kő, amelyet ti, az építők elvetettetek, de mégis szegletkővé lett” (Ap.Csel. 4,11).

Ez a beszédlánc azt a gondolatot akarná acéllá kovácsolni a lelkünkben, hogy Krisztus egész életünk alapköve... Nélküle semmik sem vagyunk és Vele mindenképp lehetünk! Jó ezt igen sokszor hangoztatni, és azért írtunk ebből a Szentleckéből is ilyen tárgyú beszédláncot. – Lássuk most egyenként.

1. beszéd: Az élet alapköve

Bev.: Az épületek erejét az alapkő adja. Letevésük ünnepély tárgya.

1. A Teremtő.

„Emeljétek fel szemeteket a magasba, és nézzétek: Ki teremtette ezeket? Ő az, aki megszámloltan kivezeti seregüket, és nevén szólítja valamennyiüket; nagy ereje, erőssége és hatalma miatt el nem marad egy sem” (Iz. 40,26).

2. Az örök Erő.

„Hiszen, ami benne láthatatlan: örök ereje és isteni mivolta, a világ teremtése óta művei alapján értelemmel fölismerhető” (Róm. 1,20).

Bef.: Jézus a mi erőnk!

2. beszéd: A visszautasító nép

Bev.: Idézzük az Ószövetség embereinek sok szembeszállását...

1. Non serviam.

Ez az engedetlen angyalok és emberek hangja.

2. Eritis sicut.

„Látá tehát az asszony, hogy a fa evésre jó, szemre szép és tekintetre gyönyörű, és vón a gyümölcséből és evék s ada férjének s az szintén evék” (1Móz. 3,6).

Bef.: Vétessék az emberi gőg végső megtöréséből. Erősen emeljük ki: „Minden gőgös ember utálat az Úr előtt: kezét adok rá, nem marad büntetlen! (Péld. 16,5).

3. beszéd: Az emberi élet sarkköve

Bev.: Az emberélet mindig valamelyes erőre támaszkodik. – De a lelkiekben ki lehet a fundamentumunk?

1. Földi „szikláink”, az értelem emberei is erők.

2. Isteni tanításaink azonban életet fakasztó erők.

Bef.: Isteni erő nélkül nincsen élet. „Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad és én őbenne, az bő termést hoz. Hiszen nélkülem semmit sem tehettek” (Jn 15,5).

4. beszéd: „Nincs üdvösség senki másban” (Ap.Csel. 4,12)

Bev.: Hol az igazi erősség? Talán a földre támaszkodás gőgösségében?

1. Összeomlik a gőg teremtette egyéni világ.

„... és mondák: Jertek, építsünk magunknak várost és tornyot, melynek teteje az eget érje, hogy híressé tegyük nevünket, mielőtt elszélednénk minden földre... Ekképpen el is széleszté őket onnan az Úr minden földre s ők abbahagyták a város építését” (1Móz. 11,4 és 8).

2. Istenen épül a lélek-mennyország.

„Benne épültök egybe ti is a Lélek által Isten hajlékává” (Ef. 2,22).

Bef.: Föld és ég Istenen áll.

5. beszéd: Csak egy név adatott nekünk, Jézus neve

Bev.: Honnan sugárzik lelkünkbe az ég ereje?

1. Jézus a mi Segítőnk.

„A megroggyant térdet nyújtsátok ki és járjatok egyenesen, hogy a megbénult tag ki ne ficamodjék, hanem inkább meggyógyuljon” (Zsid. 12,13).

2. Jézussal győzve – vitézkedhetünk.

Jesu ita! – ez Jézustársaságiak jelszava.

Bef.: Életünk pajzsán **Jézus neve** csillan. Miért? Mert „Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké” (Zsid. 13,8).

*

I. (változat) beszédlánc címe: „Hic est lapis... qui factus est in caput anguli”

1. beszéd: Fundamentum aedificii

1. A legkeményebb őanyag.

2. Az összefutó súlyok terhét is bíró Antheus váll...

2. beszéd: Emberélet ősi alapja

1. Mindenhatóságában az Isten.

2. Földi megjelenésében az Egyszülöttje.

3. beszéd: Reprobatus

1. Nem hallgattátok...

2. Megfeszítettétek...

4. beszéd: Resurgens et dominans

1. Resurrexit per vim Patris.

2. Dominans per intentionem Patris.

5. beszéd: Factus est caput anguli

1. Fundamentum vitae terrestres.

2. Et „caput anguli” vitae aeternae.

II. beszédlánc címe: Üdvünk gyökere

Ez a beszédlánc az apostol szavaira építkezve le akarja vezetni, hogy életünk Ura és életünk Üdve a mi Urunk Jézus Krisztus.

1. beszéd: A Szentlélek nevében szólok

Bev.: Csak az a beszéd **az igazi**, amely a Szentlélek nevében cseng.

Azért biztató a Lélek ihlette apostol szava.

1. A Szeretet Ura nevében szólok.

2. A Szeretet Urának hangját csendítem.

Bef.: Legyen ez az összefogás: végül is ez a hang **emberéletet Istenhez** fűző csendülése. – Jól mondja az apostol: „Isten szeretete kiáradt szívünkbe a Szentlélek által” (Róm. 5,5).

2. beszéd: Népek vénei hallgassátok!

Bev.: Aki tanításra hivatott, az figyeljen fel előbb a Lélek szavára: „Saul, más néven Pál azonban

Szentlélekkel eltelve rászegelte tekintetét és így kiáltott: „Te minden családsággal és álnoksággal terhes ördögfia, te minden igazság ellensége, hát nem hagyod abba az áskálódást az Úr egyenes útja ellen?” (Ap.Csel. 13,9-10).

1. Földi élet irányítóinak szól az Úr szava.

„Hirtelen, mintha csak heves szélvész közeledett volna, zaj támadt az égből és egészen betöltötte a házat, ahol összegyűltek. Majd pedig szétoszló, tüzes nyelvek lobbantak föl előttük és leereszkedtek mindegyikükre. Valamennyien eltek Szentlélekkel és különféle nyelveken kezdtek beszélni, úgy amint a Szentlélek szólásra indította őket” (Ap.Csel. 2,2-4).

2. Hogy örök utakat nyisson a hivatottak tanítása.

„...miután hallottátok az igazság igéjét, az üdvösségeteket hirdető Evangéliumot, és hittetek is benne. Benne ti is megkaptátok a megígért Szentlélek pecsétjét...” (Ef. 1,13). „Ő örökségünk foglálja, amíg Isten dicsőségének magasztalására teljesen meg nem váltja tulajdonát” (Ef. 1,14).

Bef.: Mindig az Úrra figyelni és mindig Őt szolgálni! Mégpedig azért, mert a tanítóknak is szól az Úr: „amikor eljön, ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra” (Jn 16,13).

3. beszéd: Kinek ereje gyógyította a beteget?

Bev.: Kezdjük azzal a gondolattal, hogy mindnyájan Isten követői vagyunk.

1. Istenfia, a Mester – az Atya nevében cselekszi.

„Jézus égre emelte tekintetét és így imádkozott: „Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál” (Jn 11,41).

2. Isten fia, az ember is – az Ő nevében teszi.

„Péter azonban ezt mondta neki: „Aranyom, ezüstöm nincs, de amim van, neked adom: a názáreti Jézus Krisztus nevében (kelj föl és) járj!” (Ap.Csel. 3,6).

Bef.: Legyen ez a kincs: közelségedhez való hűség kegyét add nekem, Uram!

4. beszéd: Jézus Krisztus a mi Urunk

Bev.: Színezzük, hogy ki parancsol nekünk? Szülők, Egyház, állam... és az Úr?

1. Jézus – a Megváltónk!

2. Jézus – a mi Parancsolónk!

Bef.: Foglaljuk össze azt, hogy minden parancsolás ereje az Úrban pihen. – Igaz az Írás szava: „Én kaptam minden hatalmat mennyben és földön” (Mt 28,18).

5. beszéd: A Megfeszített a mi Istenünk

Bev.: Idézzük híveink emlékezetébe a Golgotát. Kikért járta ezt az utat, és kik kényszerítették rá?...

1. Ő érettünk jött.

„Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy mindaz, aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

2. Mi kereszttel terheltük Őt!

„Pedig ő a mi gonoszságainkért sebesített meg, a mi bűneinkért töretett össze; a mi békeségünkért van rajta a fenyíték, s az ő kék foltjai által gyógyultunk meg” (Iz. 53,5). – „Feláldoztatott, mert ő maga akarta, és nem nyitotta meg száját; viszik, mint a juhot leölésre, és mint nyírója előtt a bárány, elnémul, és meg nem nyitja száját” (Iz. 53,7).

Bef.: Mit tegyünk mi a mi Istenünkért?...

*

III. beszédlánc címe: Üdvünk forrása

1. beszéd: Üdvösségünk ősforrása

Bev.: Honnét források üdvösségünk?

1. Isten tervéből.

2. Isten kegyelméből.

Bef.: Hová tör üdvözített lelkem?

2. beszéd: Üdvösségünk forrásokozásának lehetősége

Bev.: Mi teszi lehetővé üdvösségünket?

1. A megváltó kiengesztelődés.**2. A megváltottság kidolgozása.**

Bef.: És ebben kicsoda az erő? Az Úr Jézus Krisztus.

3. beszéd: Üdvösségünk élő vizei

Bev.: Mik az igazi „élő vizek”?

1. A megváltás isteni műve.**2. Az egyéni kegyelemközlés kincse.**

Bef.: Ezek az éltető csordulások.

4. beszéd: Üdvösségünk üdítő ereje

Bev.: Jézus velünk.

1. Földi életünkön át kegyelmével segít.**2. Megszentelő kegyelmével istenivé nemesít.**

Bef.: Istenéi leszünk.

5. beszéd: Üdvösségünk örök Forrásánál

Bev.: Hol a boldogság réve?

1. Istenivé tesz a földön.**2. Istent színről színre látóvá alakít az égben.**

Bef.: Isten az örök élet igazi éltetője.

* *

– Most még **négy** rövid beszédláncot közlünk, hogy az emberi lélek ítélete alapján vezethessünk egyeseket az Úr útjára. Ezeknek az volna a hivatásuk, hogy a **látottak** és **hallottak** alapján térjünk Krisztushoz.

I. beszédlánc címe: Ítélj ember!**1. beszéd: Messiási igék csendültek**

Bev.: Krisztus tanított.

1. Szólt az Isten Küldötte.**2. Megváltást hirdet az Isten követe.**

Bef.: Krisztus megváltást hozott.

2. beszéd: Betegek gyógyultak

Bev.: Ki az igazi isteni követ?

1. Krisztus mellett szól a természet hódolása.**2. Krisztus mellett szól az Isten ígéje.**

Bef.: Krisztus, aki csodákat cselekedett.

3. beszéd: Gyógyítóból – Megfeszítetté

Bev.: Gyógyító – Mester.

1. Ellene fordul az ember.

2. Keresztre feszítik.

Bef.: Keresztet ácsoló az ember.

4. beszéd: De a „názáreti Jézus” feltámadt

Bev.: Csak meghalt?...

1. Halálából feltámadott.

2. Tanítására pecsétet adott.

Bef.: Ítéld ember, kicsoda Ő?

*

II. beszédlánc címe: Itt a Mester!

Ez a beszédlánc azt akarja elérni, hogy az apostolok élete győzze meg az embereket, hogy itt az Úr Jézus Krisztus. De legyen célunk az is, hogy ráutaljunk: velünk is él az Úr Jézus Krisztus...

1. beszéd: Mi láttuk – szemmel

Bev.: A látók szólnak.

1. Csak hittel várták.

2. Szemmel látták.

Bef.: A látóknak higgyetek!

2. beszéd: Mi hirdetjük – ajakkal

Bev.: Hitből szólunk.

1. Zengő hang – a hittel telt tanítás.

2. Dolgozó életünk – élettel való oktatás.

Bef.: Hitet kérünk.

3. beszéd: Mi igazoljuk – égi jelekkel

Bev.: Isteni erő árad belőlünk.

1. Aranyunk és ezüstünk nincsen...

2. De amink van, azt adunk...

(Ap.Csel. 3,6).

Bef.: Mert Isten ügyét szolgálja életünk.

4. beszéd: Mi meghalunk Érte – áhítatos lélekkel

Bev.: Halált haltunk Érte!

1. Halálunk – tanítása igazságának pecsétje.

2. Örök életünk pedig – hűséges szolgálatunk bére.

Bef.: Életet élünk Vele.

*

III. beszédlánc címe: Az isteni „szegletkő”

Ez a beszédlánc az isteni szegletkő erejét akarja színezeni. Mindenki és minden rajta áll és él.

1. beszéd: Ráépül az Újszövetség

Bev.: Alapunk.

- 1. Elvetette – a hivatalos nép.**
- 2. Elfogadta – az isteni Egyház.**

Bef.: Jézus az alapunk.

2. beszéd: Ráépül az egyes lélek

Bev.: Egyéni életünk kire támaszkodik?

- 1. Nálad nélkül semmik vagyunk.**
- 2. Ráépítkezve Isten templomai lettünk.**

Bef.: Belőle élünk!

3. beszéd: Ráépül az isteni nemzedék

Bev.: És az emberiség?...

- 1. In nomine Jesu vivimus.**
- 2. In nomine morimur.**

Bef.: Belőle táplálkozik.

4. beszéd: Ráépül az Anyaszentegyház

Bev.: Ő az Egyház?

- 1. Egyházunknak Krisztus a jegyese.**
- 2. Jézus Krisztus az Egyházunk Feje.**

Bef.: Legszorosabb egységben élnek.

*

IV. beszédlánc címe: Jézus az egyedüli név

Ez a beszédlánc Jézus nevét akarja magasztalni.

1. beszéd: Jézus az isteni Messiás

Bev.: Kicsoda Jézus?

- 1. Emberi neve Jézus, Mária Gyermeke.**
- 2. Személyét fedő név: Jézus Krisztus, az Isten Egyszülöttje.**

Bef.: Jézus, a Megváltónk.

2. beszéd: Jézus a földreszállt Ige

Bev.: „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige” (Jn 1,1).

- 1. Isten Egyszülöttje.**
- 2. Isten kegyelmi kincse.**

Bef.: Isten az Ige, és istenivé lesz az ember. „Mindannak azonban, aki befogadta, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen” (Jn 1,12).

3. beszéd: Jézus az emberiség Üdvözítője

Bev.: Isten terve, és az ember tette.

- 1. Bűnözött az ember.**
- 2. Üdvözít az Isten.**

Bef.: Győzelmes az Isten szeretete.

4. beszéd: Jézus az egész világ dicsősége

Bev.: Kicsoda a világ központja?

1. Örömmel hajt térdet a hívő.

2. Térdre kényszerül minden élő.

Bef.: Az örök, a háromszemélyű egy Isten előtt örökké térdelő és hódolva imádkozó az ember.

* * *